



ISSN 2822-0102 (Print)

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ



คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE
NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566
Vol.2 No.1 January - June 2023





คณะวิทยาการจัดการ
• มหาวิทยาลัย •
ราชภัฏนครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Vol2 No.1 January - June 2023



วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

วัตถุประสงค์

หน่วยงาน

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก
2. เพื่อพัฒนาคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ภายในสถาบัน ให้มีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ



คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

นโยบายการตีพิมพ์บทความ

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ

วารสารราย 6 เดือน

(มกราคม - มิถุนายน)

(กรกฎาคม - ธันวาคม)

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไป จากหน่วยงานภายนอก
2. บทความที่ตีพิมพ์ต้องเขียนตามรูปแบบ ที่วารสารกำหนดเท่านั้น
3. ผู้นิพนธ์บทความต้องไม่มีการละเมิด ลิขสิทธิ์หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือมีการตี พิมพ์ซ้ำซ้อน



วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE,

NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช

ดร.สมปอง รักษาธรรม รักษาราชการแทนอธิการบดี

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาทะกัญจน์ รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุขขุทร รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรศักดิ์ แก้วอ่อน รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดำรงพันธ์ ใจห้าววีระพงษ์ รองอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมรักษ์ รอดเจริญ ผอ.สถาบันวิจัยและพัฒนา

ดร.วิเชียร หมั่นແທ່ ผอ.สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

บรรณาธิการ

ดร.โสภณ ชุมทองโต บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ศรีนวลปาน ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศาสตราจารย์ ดร.พรณี บัวเล็ก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี รุปะวิชิตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลทิพย์ ศาสตร์ระรุจิ	สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิติย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พฤพานันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาติดา การะกรรม์	คณบดีคณะวิทยาการ จัดการ
ดร.จรุ ถิ่นพระบาท	รองคณบดี
อาจารย์ศศิพัชร บุญขวัญ	รองคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ โสมปาน	ผู้ช่วยคณบดี
อาจารย์นิภารัตน์ นักตรีพงศ์	ผู้ช่วยคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี จำเนียร	ผู้ช่วยคณบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวีลย์ แก้วสีนวล	อาจารย์ประจำหลักสูตร นิเทศศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกฎ จำเนียร	อาจารย์ประจำหลักสูตร นิเทศศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร หมื่นหัสส์	อาจารย์ประจำหลักสูตร บัญชี

ดร.เพียงพิศ ศรีประเสริฐ

ดร.ศันทนา ธีระขุนท์

อาจารย์ประจำ

หลักสูตรบริหารธุรกิจ

อาจารย์ประจำ

หลักสูตรบริหารธุรกิจ

ฝ่ายอำนวยการ

นางกตวรรณ สรภัทรนนท์

นางสาวจารีย์ ไก่แก้ว

นางสาวอัญชลิ บ่มไฉ่

นายธีรวัฒน์ พูนผล

นายศิลป์ มนต์เลี้ยง

นายจักรี ยงยีน

นางสาวอ่อนอุมา ศรีธรรมศักดิ์

นางสาวอาภาพร นาคสุวรรณ

นางสุคนธ์ ไชยเดช

นางสาวกนกวรรณ เจียะรัตน์

หัวหน้าสำนักงานคนบดี

นักวิชาการศึกษา

นักวิชาการเงินและบัญชี

นักวิชาการศึกษา

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

นักวิชาการ

โสตทัศนศึกษา

นักวิชาการศึกษา

นักวิเคราะห์นโยบาย

และแผน

เจ้าหน้าที่บริหารงาน

ทั่วไป

นักวิชาการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณาพร แก้วแกมจันทร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

นายวรวេช ว่องศิริ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

พิธีจรรยาบรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิจิต จรุงสุจริตกุล อาจารย์ประจำหลักสูตร

เศรษฐศาสตร์

นางสาวกนกวรรณ เจียรรัตน์

นักวิชาการศึกษา

เลขานุการ

นางกฤตวรรณ สรภัทรนนท์ หัวหน้าสำนักงานคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

ติดต่อกองบรรณาธิการวารสาร

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลท่าจี่ อำเภอมืองนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80280

โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650

E-Mail : manage@nstru.ac.th

พิมพ์ที่

ศูนย์ถ่ายเอกสาร แยมยินดี ซีร็อกซ์

ก้อปปี เซนเตอร์ ฟู้ดพาร์ค ราชภัฏนครศรีธรรมราช

โทรศัพท์ 081-7876982 , 081-0828793

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT UNIVERSITY) เป็นวารสารวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มุ่งหวังที่จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยครอบคลุมศาสตร์ต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์ บัญชี บริหารธุรกิจ ธุรกิจค้าปลีก การจัดการ บริหารทรัพยากร มนุษย์ การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม สื่อสารมวลชน และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสหวิทยาการจัดการ

โดยวารสารในปีที่ 2 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566 นี้ มีบทความที่น่าสนใจจำนวน 5 บทความ เป็นประเภทบทความวิจัย โดยทุกบทความได้ผ่านการพิจารณาคุณภาพบทความและตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการ โดยกองบรรณาธิการวารสารฯ และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้ เจ้าของบทความที่เชื่อมั่นในคุณภาพทางวิชาการต่อวารสารฯ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน

กองบรรณาธิการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ประจำปี 2 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม-มิถุนายน 2566)

รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรี รุประวีเชตร

รองศาสตราจารย์ ดร.ประมาณ เทพสงเคราะห์

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งระวี จิตภักดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิตย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พฤกษานันท์

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
บรรณาธิการ	ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ข
สารบัญ	ค
บทความวิจัย	
ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ : กรณีศึกษา สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ธัญกรณ์ น้อยเมือง.....	1
การเรียนรู้แบบผสมผสานในยุคดิจิทัล นราธิป อีรธนาธร และ ประกอบ ใจมั่น.....	34
การเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนการขายผลผลิตยางพารา แบบ น้ำยางสดและยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปริศนา ส่งศรี วิชิต จรุงสุจริตกุล โสภณ ชุมทองโด และกาญจนพรรณ จรพงศ์.....	51
การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของ ประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พระวัชรินทร์ วชิรวีโส/ชุมจีน วิศรุตม์ คงจันทร์ นายสมพร เกื้อสงค์ สุทาร์ตัน บุญมี และสุกัญญา บุญมี.....	74
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของ ของโรคโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปริศนา ส่งศรี กมลลักษณ์ จันทร์ปาน วิชิต จรุงสุจริตกุล และนิภารัตน์ นิกตริพงษ์.....	99
ภาคผนวก	124
แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสาร	125
หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ	127
รูปแบบการเขียนบทความวิจัย	136

ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ: กรณีศึกษา สนาม
ฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
The Customer Satisfaction: Case Study on Baan Son Golf
Driving Range, Suratthani Province

ชญ์กรณ นุ่มเมือง

Thanankorn Nuimuang

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำนักวิชาการบัญชีและการเงิน

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

E-mail: basilisksaka@gmail.com

Master of Business Administration, School of Accountancy and
Finance, Walailak University

บทคัดย่อ

การวิจัยความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ กรณีศึกษา สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย ด้วยแบบสอบถามจากผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่สำหรับในส่วนของผู้บริโภคที่มีอายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนไม่แตกต่างกัน ด้านปัจจัยพฤติกรรมการใช้บริการในด้านช่วงเวลาที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน และจำนวนลูกกอล์ฟที่ใช้ฝึกซ้อมที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ, สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ, พฤติกรรมการใช้บริการ

Abstract

The research “Users’ Satisfaction towards Golf Range Services: A Case Study on Baan Son Driving Range, Suratthani Province” aimed to study 1) users’ satisfaction towards the golf range services of Baan Son Driving Range in Suratthani Province and 2) factors influencing users’ satisfaction towards the service of Baan Son Driving Range in Suratthani province. A questionnaire was used to collect data from 400 Baan Son Driving Range service users. Data were analyzed using the SPSS program to find the percentage, mean, and standard deviation, including using ANOVA to compare the differences.

The research found that the service users' satisfaction with the Baan Son Driving Range differed by gender and educational level, with a statistical significance of 0.05. However, users' satisfaction levels towards the services at the Baan Son Driving Range did not differ by age, occupation, or average monthly income. The users who engaged in services at different times at the facility and the number of golf balls for the practice had different satisfaction levels with the types of services available, marketing promotion, personnel, and service process, with a statistical significance of 0.05.

Keywords: *Satisfaction, Golf Driving Range, Service Behavior*

บทนำ

กีฬาฮอกกีได้รับคามนิยมแพร่หลาย เนื่องจากเป็นกีฬาฮอกกีที่สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย ไม่ต้องใช้พละกำลังมากทำให้ในปัจจุบันมีผู้สนใจเล่นฮอกกีมากขึ้น จึงส่งผลให้ธุรกิจฮอกกีเกิดขึ้น ถึงแม้ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เมื่อปี 2563 ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจฮอกกี ทำให้จำนวนผู้ใช้บริการธุรกิจกีฬาฮอกกีลดลงอย่างต่อเนื่อง นับแต่วิกฤตเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจโดยรวมของประเทศ แต่ความสนใจกีฬาฮอกกีกลับเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากมีนักฮอกกีชาวไทยทั้งชายและหญิงได้เป็นแชมป์ในการแข่งขันฮอกกีอาชีพระดับโลก ทำให้คนไทยทุกเพศทุกวัยให้ความสนใจในกีฬาฮอกกีเพิ่มมากขึ้น จากการสำรวจปี พ.ศ. 2564 พบว่ามีผู้เล่นฮอกกีมากถึง 54.2% (Sports Authority of Thailand, 2021)

ธุรกิจสนามฝึกซ้อมกอล์ฟนั้น นับได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตตามธุรกิจสนามกอล์ฟและการฝึกซ้อมที่ดีของนักกอล์ฟนั้นก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนที่พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่เหมาะสมเตรียมไว้เพื่ออำนวยความสะดวก อัตราค่าบริการนั้นก็แตกต่างกันออกไปตามแต่ละสนามเช่นกันนอกจากนี้ในบริเวณสนามฝึกซ้อมกอล์ฟยังมีบริการอื่นๆไว้คอยบริการแก่นักกอล์ฟอีกด้วย เช่น สถาบันสอนกอล์ฟ ร้านขายอุปกรณ์กอล์ฟ ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม สปา พิตเนส เป็นต้น (Surasit Laosatiwong, 2009)

ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสนามฝึกซ้อมกอล์ฟเอกชนเพียง 1 แห่ง ได้แก่ สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ซึ่งเป็นสนามฝึกซ้อมกอล์ฟที่ถือได้ว่าเป็นสนามฝึกซ้อมกอล์ฟแบบมาตรฐาน มีระยะตีไกล พร้อมด้วยร้านจำหน่ายอุปกรณ์กอล์ฟ รวมถึงสถาบันฝึกสอนกอล์ฟ ดังนั้นทางสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จึงต้องรักษาประสิทธิภาพและพร้อมที่จะพัฒนาทั้งคุณภาพและการบริการให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

ด้วยเหตุนี้ทางผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาในเรื่องความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการ โดยมุ่งศึกษาในรายละเอียดของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อสนามโดยตรง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ กอล์ฟบ้านสนแก่เจ้าของสนามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นคง

ระเบียบวิธีการวิจัย

1) พฤติกรรมผู้บริโภค (Customer Behavior)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดของพฤติกรรมผู้บริโภค พบว่า Kotler and Armstrong (2014) ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภค คือ พฤติกรรมที่ซื้อขั้นสุดท้ายของผู้บริโภค ได้แก่ ผู้บริโภคที่เป็นส่วนตัวหรือครัวเรือน ที่ซื้อสินค้าและบริการเพื่อการบริโภคและ Adun Chaturongkun (2006) ก็ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ไว้ว่าพฤติกรรมของผู้บริโภคจะต้องมีการผ่านกิจกรรมดังนี้คือ การจัดหาสินค้า การบริโภค และการจัดการสินค้าเหลือใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ Bearden et. al. (2007) ที่กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นวิธีการหนึ่งของทางด้านจิตใจ ที่คนมีส่วนร่วมในการเลือก การซื้อใช้ และทำให้หมดไปในสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาของการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร ในการเลือก การซื้อ การใช้สินค้าและบริการ และการกำจัดตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการ โดยผ่านกระบวนการการตัดสินใจ

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค (Factor Behavior)

Kotler and Armstrong (2014) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคมี 4 ประเภท คือ ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม สังคม ปัจจัยส่วนตัว และปัจจัยทางด้านจิตใจหรือจิตวิทยา ปัจจัยเหล่านี้ไม่สามารถที่จะควบคุมได้ แต่จำเป็นต้องให้ความสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม (Cultural Factor) เป็นปัจจัยพื้นฐานของความต้องการและพฤติกรรมในตัวเอง ซึ่งมีปัจจัยย่อยประกอบไปด้วย 1) วัฒนธรรมย่อย (Subculture) ประกอบไปด้วย ลักษณะทางภูมิภาค เชื้อชาติ ศาสนา กลุ่มเชื้อชาติ นักการตลาดต้องออกแบบผลิตภัณฑ์และแผนการตลาดให้ตรงกับความต้องการ 2) ชั้นทางสังคม (Social Class) สามารถวัดได้จาก อาชีพรายได้ การศึกษา ความมั่งคั่ง และตัวแปรอื่นๆ

ปัจจัยทางสังคม (Social Factors) เป็น 3 ปัจจัย ซึ่งประกอบด้วย 1) กลุ่ม (Group) และเครือข่ายทางสังคม (Social Network) เพราะว่า พฤติกรรมผู้บริโภคถูกกำหนดโดยปัจจัยทางสังคม เช่น ผู้บริโภคกลุ่มเล็ก ครอบครัว บทบาททางสังคม และสถานภาพ ซึ่งกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อสมาชิกในกลุ่มโดยตรง 2) ครอบครัว (Family) สมาชิกครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อเป็นอย่างมาก 3) บทบาทและสถานภาพ (Roles and Status) บุคคลหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งได้ในหลายๆ กลุ่ม เช่น ครอบครัว สโมสร องค์กร เป็นต้น ตำแหน่งของบุคคลในแต่ละกลุ่มสามารถแยกออกได้ทั้งบทบาทและสถานภาพ ดังนั้นเมื่อมีการบริโภคสินค้าก็จะมีกรบริโภคให้สอดคล้องกับบทบาท

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factor) เป็นการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อที่ถูกกำหนดโดยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานะทางการเงิน รูปแบบการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพ และความเป็นตัวตน

ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) ประกอบด้วย 1) แรงจูงใจ (Motivation) บุคคลมีความต้องการได้หลายประการ ซึ่งความต้องการบางอย่างก็มาจากภาวะตึงเครียดของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความไม่สบาย แต่ความต้องการบางอย่างก็มาจากทางจิตใจ เช่น ความต้องการให้เคารพนับถือ หรือเป็นที่ยอมรับของสังคม ความต้องการ

(Need) นั้นจะกลายเป็นแรงกระตุ้น (Motive) เมื่อมีสิ่งเร้า (Arouse) เข้ามาในระดับที่มากพอ จะส่งไปยังตัวบุคคลนั้นโดยตรงเพื่อค้นหาความพึงพอใจ (Satisfaction) 2) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของบุคคลตั้งแต่การเลือก การรวบรวม การตีความของข้อมูลเพื่อเกิดเป็นความหมาย โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การสัมผัส และการลิ้มลอง บุคคลสามารถรับรู้สิ่งกระตุ้นที่ต่างกันจากสิ่งกระตุ้นเดียวกัน เนื่องจากการรับรู้มีด้วยกัน 3 กระบวนการ ได้แก่ การเลือกให้ความสนใจ (Selective attention) การเลือกแปลความหมายบิดเบือน (Selective distortion) และการเลือกที่จะจดจำ (Selective retention) 3) การเรียนรู้ (Learning) คือ การเรียนรู้เกิดขึ้นจากพฤติกรรมส่วนบุคคลที่มาจากประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ โดยมีนักทฤษฎีการเรียนรู้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ การเรียนรู้นั้นผ่านปฏิกริยาของแรงขับตัวกระตุ้น ตัวนำ การตอบสนอง และการเสริมแรง 4) ความเชื่อ (Beliefs) และทัศนคติ (Attitude) ซึ่งความเชื่อเป็นการจัดรูปแบบของความรู้ที่บุคคลได้ยึดถือตามความเป็นจริง ซึ่งความเชื่อนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิด หรือความเชื่อ ความรู้ หรืออาจจะไม่ได้ถือตามอารมณ์ ส่วนทัศนคติ (Attitude) ความสอดคล้องของบุคคลในการประเมินความรู้สึก และความโน้มเอียงเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง หรือความคิด ซึ่งสามารถที่จะกำหนดจิตใจของบุคคลได้ว่า ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคจำเป็นต้องศึกษาหลักเกณฑ์การตัดสินใจซื้อ ซึ่งได้แก่ปัจจัยภายนอก อันเป็นผลมาจากปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในรวมทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการพิจารณา

ลักษณะความสนใจของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์โดยจะนำไปปรับปรุงผลิตภัณฑ์ การตัดสินใจด้านราคา การจัดช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด เพื่อสร้างให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และบริษัท

3) พฤติกรรมผู้บริโภค (Customer Behavior)

การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการตลาดซึ่งแนวคิดของส่วนประสมทางการตลาด ศาสตราจารย์ Kotler (2012) ได้ให้ความหมายของส่วนประสมทางการตลาด คือ ตัวแปรหรือ เครื่องมือทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ผู้ประกอบการมักจะนำมาใช้ ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้าที่เป็น กลุ่มเป้าหมาย แต่เดิมส่วนประสมการทางตลาดจะมี เพียงแค่ 4 ตัวแปรเท่านั้น (4Ps) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) สถานที่หรือช่องทางการ จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) ต่อมาได้มีการศึกษาเพิ่มเติมและเพิ่มตัวแปรขึ้นมาอีก 3 ตัวแปร ได้แก่ บุคคล (People) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) และกระบวนการ (Process) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดที่สำคัญทางการตลาดสมัยใหม่ และตลาดธุรกิจ บริการ เรียกว่า ส่วนประสมการตลาดแบบ 7Ps ส่วน (Divyendu & Yadav (2019) ระบุว่าส่วนประสมการตลาด หมายถึง การที่กิจการมีสินค้าและ/หรือ บริการไว้ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย สามารถสร้างความ พึงพอใจให้แก่พวกเขาได้จากราคาของสินค้าและ/หรือบริการอยู่ในระดับที่ ผู้บริโภคยอมรับได้และยินยอมที่จะจ่าย (Willing to Pay) มีช่องทางการจัด จำหน่ายที่เหมาะสม ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกสบาย อีกทั้งมีความ พยายามตั้งใจเพื่อให้ลูกค้าเกิดความสนใจ ตัดสินใจซื้อสินค้าและ/หรือบริการ

อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ Patkamon Aonsumle (2021) กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาด เป็นการผสมผสานอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการกำหนดราคา การส่งเสริมการขาย ผลิตภัณฑ์ที่ขายและการจัดจำหน่ายซึ่งมีการออกแบบให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้

จากความหมายและความสำคัญของส่วนประสมการตลาด สรุปได้ว่า ส่วนประสมการตลาด มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจทางการตลาด เป็นปัจจัยที่ควบคุมได้และสามารถเปลี่ยนแปลงตามสภาวะสิ่งแวดล้อม และยังเป็นเครื่องมือให้กับผู้ประกอบการหรือนักการตลาดใช้ในการดำเนินธุรกิจเพื่อบรรลุเป้าหมายและตอบสนองต่อความต้องการของจากการทบทวนเอกสารเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด จะเห็นได้ว่าลักษณะส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ที่ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) บุคลากร (People) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) และกระบวนการ (Process) สามารถนำมาพัฒนาเพื่อวิเคราะห์ ปัจจัยลักษณะธุรกิจของผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นเรื่องของลักษณะทางกายภาพ บุคลากรการจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด สามารถวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องกับการศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4) ความพึงพอใจของลูกค้า/ผู้ใช้บริการ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดของความพึงพอใจของลูกค้า/ผู้ใช้บริการ Prakom Wuttipong (1997) ระบุว่าความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเป็นวัตถุประสงค์ของการบริการที่มีคุณภาพ ด้วยการวัดความรู้สึกของผู้ใช้บริการ มีการศึกษาอย่างมีระบบ เพื่อปรับปรุงระบบการบริการและ

สิ่งแวดล้อมให้เป็นที่น่าประทับใจ แต่ความพึงพอใจอีกประการหนึ่งคือ คุณภาพ การรักษาที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนาให้ดีและให้มีประสิทธิภาพ

ส่วน Sitichai Chariwithayanon (2000) กล่าวว่า iva ัฒนาให้ดีและให้มีประสิทธิภาพ ส่วน Sitichai Chariwithayanon (2000) กล่าวว่า iva ัฒนาให้ดีและให้มีประสิทธิภาพ สภาวะจิตใจที่ปราศจากความตึงเครียด ทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความ ต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความตึง เครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความ ต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ส่วน Kanchana Arunsukruje (2003) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่าง ได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการ แสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของ บุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจ ของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

4.1 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

Jittinun Deachakup (1996) ได้แบ่งปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ของผู้รับบริการตามส่วนประสมทางการตลาด 7Ps มีดังนี้

1) **ผลิตภัณฑ์บริการ** ความพึงพอใจของผู้รับบริการจะเกิดขึ้นเมื่อ ได้รับบริการที่มีคุณภาพ และระดับการให้บริการที่ตรงกับความต้องการ ความ เอาใจใส่การออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยความสนใจในรายละเอียดของสิ่งที่ ผู้รับบริการต้องการใช้ในชีวิตประจำวันวิธีการใช้ หรือสถานการณ์ที่ผู้รับบริการ ใช้สินค้าหรือบริการแต่ละอย่าง และคำนึงถึงคุณภาพของการนำเสนอบริการ เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ

2) **ราคาค่าบริการ** ความพึงพอใจของผู้รับบริการขึ้นอยู่กับราคาค่าบริการที่ผู้รับบริการยอม หรือพิจารณาว่าเหมาะสมกับคุณค่ากับคุณภาพของการบริการตามความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay) ทั้งนี้เจตคติของผู้รับบริการที่มีต่อราคาบริการกับคุณภาพของการบริการของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนอาจพิจารณาว่าสินค้า หรือบริการที่มีราคาสูง เป็นสินค้า หรือบริการที่คุณภาพสูง ในขณะที่ผู้รับบริการ บางคนจะพิจารณาค่าบริการตามลักษณะความยากง่ายของการให้บริการ เป็นต้น

3) **สถานที่ให้บริการ** ถ้าการเข้าไปใช้บริการได้สะดวกเมื่อผู้รับบริการมีความต้องการยอมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ โดยเฉพาะทำเลที่ตั้งเพื่ออำนวยความสะดวก แก่ผู้รับบริการเป็นสำคัญ

4) **การส่งเสริมและแนะนำบริการ** ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้นได้จากการทราบข่าวสาร หรือบุคคลอื่นกล่าวขานถึงบริการไปในทางบวก ซึ่งหากตรงกับความเชื่อถือที่มีอยู่ก็จะรู้สึกดีกับการบริการดังกล่าว อันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการตามมา

5) **ผู้ให้บริการ** ผู้ให้บริการทั้งหลายไม่ว่าจะอยู่ในฐานะของผู้ประกอบการผู้บริหารการบริการ และผู้ปฏิบัติงานบริการ ล้วนเป็นบุคคลสำคัญต่อการปฏิบัติงานบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น ผู้บริหารที่กำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงผู้รับบริการที่ตระหนักถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ จะแสดงพฤติกรรมบริการ และสนองบริการที่ผู้บริการด้วยความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

6) **สภาพแวดล้อมของการบริการ** สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของการบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ ได้แก่ สภาพแวดล้อมของ

การบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบวัสดุเครื่องใช้ในการบริการ เช่น ถุงหิ้วใส่ของ กระดาษ ซองจดหมาย เป็นต้น

7) กระบวนการให้บริการ วิธีการนำเสนอบริการมีส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ ประสิทธิภาพของการจัดระบบการบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ผู้รับบริการ

โดยสรุปแล้วความพึงพอใจในการใช้บริการ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจ และมีความสุขที่ความต้องการ หรือเป้าหมายที่ตั้งใจไว้บรรลุผลหรือสมหวังนั่นเอง สำหรับผู้ใช้บริการย่อมจะมีความต้องการหรือความคาดหวังว่า ศูนย์บริการจะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการในด้านผลิตภัณฑ์บริการ ด้านราคาค่าบริการ ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านการส่งเสริมและแนะนำบริการ ด้านการส่งเสริมและแนะนำบริการ ด้านผู้ใช้บริการ ด้านสภาพแวดล้อมของการบริการ และด้านกระบวนการให้บริการ ที่สามารถวัดได้จากแบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจ และความเชื่อมั่นของผู้รับบริการได้

4.2 รูปแบบของการวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ Kuntale (2003) ได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบการวัดความพึงพอใจนั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึของผู้มารับบริการในมิติต่างๆ ในแต่ละบุคคลการวัดความพึงพอใจต่อบริการกระทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1) การใช้แบบสอบถาม เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามอาจถามถึงความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการใช้บริการ เวลาในการให้บริการ

2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แท้จริง เป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้มากในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ

3) การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ โดยวิธีสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรับบริการ และหลังจาก รับบริการ เช่น สังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า ความถี่ของการมาขอรับ บริการ การสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคล หรือกลุ่มเป้าหมาย เป็นวิธีที่ทำให้ ยากหรือกระทำไม่ได้ แต่ผลลัพธ์ยังไม่อาจมั่นใจได้ว่าจะแม่นยำตรงกับข้อเท็จจริง เพราะการแสดงออกของบุคคลนั้น อาจไม่สะท้อนความรู้สึกที่แท้จริงได้ ต้อง อาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

4) การทดลอง การวัดความพึงพอใจด้วยการทดลอง โดยเลือกผู้ที่จะ ทดลองแล้วปรับให้อยู่ตามสภาพที่ต้องการ ซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาก ที่สุด นิยมใช้กันมากในการวิจัยการตลาด

5) การศึกษาเฉพาะราย เป็นวิธีที่ต้องใช้ระยะเวลาหนึ่ง ๆ เฉพาะบุคคล หรือกลุ่มหนึ่ง มีความสำคัญในการวัดระดับความพึงพอใจของบุคคลหรือกลุ่มๆ หนึ่ง ต้องใช้การแปลความ เป็นวิธีที่ผู้ถูกถามไม่ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของ ผู้ทำการวิจัย ไม่ระแวงสงสัยหรือรู้สึกหวั่นเกรงที่จะตอบคำ ถามหรือแสดง ความรู้สึกนึกคิด และไม่ถูกจำกัดในการตอบทั้งในด้านเวลาและขอบเขตของ เนื้อหา สามารถวัดความรู้สึกได้ชัดเจนและถูกต้อง

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการบริการนั้น สามารถที่จะทำการ วัดได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือ เป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่ น่าเชื่อถือได้ การวัดความพึงพอใจมีขอบเขตที่จำกัดอาจมีความคลาดเคลื่อนได้

ถ้าบุคคลแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้ในการวัดโดยทั่วไป

กีฬากอล์ฟ

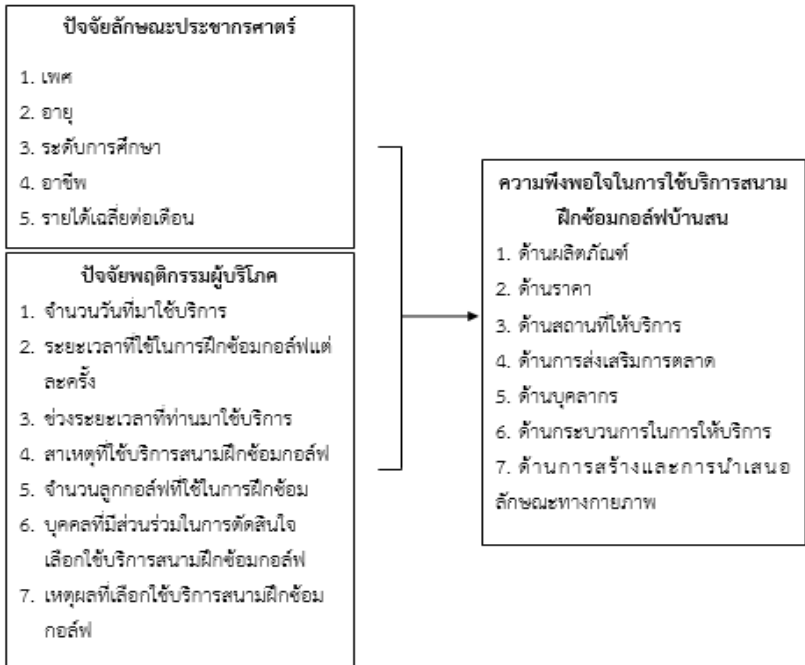
Rung Keawdang, (1998) ได้อธิบายการเล่นกีฬากอล์ฟนั้น การตีครั้งแรกในแต่ละหลุม เริ่มต้นจากเขตที่เรียกว่า “แท่นตั้งที” (teeing ground) หลังจากตีลูกออกจากแท่นตั้งทีผู้เล่นจะตีลูกกอล์ฟจากจุดที่ลูกมาหยุดอยู่ซึ่งอาจจะเป็น “แฟร์เวย์” (fairway) หรือว่า “ร๊อฟ” (rough) เมื่อลูกกอล์ฟอยู่บน “กรีน” (putting green) แล้ว ผู้เล่นจะพัตลูกไปยังหลุมจนกว่าจะลงหลุม

โดยทั่วไปสนามกอล์ฟจะมีทั้งหมด 18 หลุม ระยะรวมอยู่ที่ประมาณ 6,800-7,200 หลาจะประกอบด้วยหลุมพาร์ 3, พาร์ 4 และพาร์ 5 เมื่อรวมจำนวนรวมของพาร์ได้เท่ากับ 72 พาร์ หมายความว่าสนามออกแบบมาให้ นักกอล์ฟตีตามจำนวนครั้งทั้งหมด 72 ครั้ง เมื่อเล่นครบ 18 หลุม ซึ่งการคิดคะแนนในการเล่นกอล์ฟ การเล่นกอล์ฟนั้นผู้เล่นจะเล่นบนหลุมที่กำหนด โดยทั่วไปสลับแปดหลุม แต่ละหลุมนั้นจะเริ่มจากการตีจากแท่นตั้งทีเมื่อลูกหยุดที่ใด ก็ตีต่อไปจากจุดนั้นจนกระทั่งลูกกอล์ฟลงไปในหลุมด้วยจำนวนครั้งทีน้อยที่สุด (Professional golf association of Thailand, 2021)

จากการทบทวนแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภค มาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากตัวแปรต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ดังภาพที่ 1 และได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ที่มีความแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้ใช้บริการ ที่มีความแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการแตกต่างกัน



ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การกำหนดขนาด

กลุ่มตัวอย่างประชากร เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ทราบจำนวนของประชากรที่แท้จริงด้วยสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนไม่ได้ลงทะเบียน ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงทำการเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีการคำนวณ ด้วยสูตร Cochran (1953) ซึ่งผลการคำนวณกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคมีค่าเท่ากับ 384 คน ดังนั้นเพื่อความน่าเชื่อถือให้แก่ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่มีข้อความที่ใช้ตัวแปรทุกตัวได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม เนื้อหาในแบบสอบถามครอบคลุมแนวคิดต่างๆ ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบไปด้วย จำนวนวันที่มาใช้บริการ ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมกอล์ฟแต่ละครั้ง ช่วงระยะเวลาที่ท่านมาใช้บริการ สาเหตุที่ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ จำนวนลูกกอล์ฟที่ใช้ในการฝึกซ้อม บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ เหตุผลที่เลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ประกอบไปด้วยส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ด้าน

ผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการในการให้บริการ และด้านการสร้างและการนำเสนอ ลักษณะทางกายภาพ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5ระดับ (Rating Scale) และปลายเปิด (Open Ended) โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale

วิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire Methods) และทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ราย ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนของวิจัย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ฐานข้อมูลงานวิจัย หนังสือวิชาการและบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการ ตรวจสอบข้อมูลประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำเสนอแบบสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนของข้อมูลปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ และ ปัจจัยพฤติกรรมของผู้บริโภค ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่ (Frequencies) และใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแปลความหมายของข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการสนาม ฟีกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแปลความหมายของข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ และ พฤติกรรมของผู้ใช้บริการสนามฟีกซ้อมกอล์ฟบ้านสน กับระดับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฟีกซ้อมกอล์ฟบ้านสน โดยทดสอบด้วยสถิติวิเคราะห์ค่า T-test (Independent Sample T-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่า F-test (Independent Sample F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Different's Method) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 400 ราย พบว่า ผู้ใช้บริการสนามฟีกซ้อมกอล์ฟบ้านสนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 และมีเพศหญิง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 โดยส่วนใหญ่มีอายุในช่วงระหว่าง

41-50 ปี จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 87.25 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ค้าขาย จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภค

ผลการวิจัยปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภค พบว่า ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนส่วนใหญ่ มาใช้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟไม่แน่นอน จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมกอล์ฟแต่ละครั้งอยู่ที่ 1 ชั่วโมงครึ่ง-2 ชั่วโมง จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 สำหรับช่วงระยะเวลาที่ใช้บริการอยู่ระหว่างเวลา 16.01-19.00 น. จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 ทั้งนี้สาเหตุที่ท่านไปใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน เพื่อออกกำลังกาย จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 โดยการฝึกซ้อมกอล์ฟแต่ละครั้งมีการใช้จำนวนลูกกอล์ฟ 3-4 ถาด จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 95.50 โดยบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน คือ ตนเอง จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และเหตุผลที่เลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน คือ ใกล้บ้านเดินทางสะดวก จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80

3) ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยได้ว่า ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน พบว่า ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านแล้วพบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.88 ถึง 4.14) ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการในการให้บริการ และด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน

ข้อ	ความพึงพอใจในการใช้บริการ	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ ความสำคัญ
1	ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ)	4.04	0.53	มาก
2	ด้านราคา	3.98	0.58	มาก
3	ด้านสถานที่ให้บริการ	4.08	0.46	มาก
4	ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.88	0.63	มาก
5	ด้านบุคลากร	4.03	0.65	มาก
6	ด้านกระบวนการในการให้บริการ	4.14	0.59	มาก
7	ด้านการสร้างและการนำเสนอ ลักษณะทางกายภาพ	3.97	0.56	มาก
รวม		4.02	0.57	มาก

4) ผลการทดสอบสมมุติฐาน 1: ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ที่มีความแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ T-test (Independent Sample T-test) และ F-test (Analysis of Variance : ANOVA) พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้าน

สน ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ในส่วนของผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ) ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่สำหรับในส่วนของผู้บริโภคที่มีอายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ กับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อ	ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน	ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์				
		เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน
1	ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ)	0.27	0.77	0.00*	0.64	0.17
2	ด้านราคา	0.15	0.51	0.22	0.31	0.55
3	ด้านสถานที่ให้บริการ	0.60	0.58	0.38	0.12	0.60
4	ด้านการส่งเสริมการตลาด	0.00*	0.33	0.02*	0.73	0.11
5	ด้านบุคลากร	0.02*	0.13	0.03*	0.24	0.40
6	ด้านกระบวนการในการให้บริการ	0.00*	0.33	0.18	0.51	0.35
7	ด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ	0.31	0.54	0.27	0.67	0.47

*Sig. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ผลการทดสอบสมมุติฐาน 2: ปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้ใช้บริการ ที่มีความแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ค่าสถิติ F-test (Analysis of Variance : ANOVA) พบว่าผู้ให้บริการที่มีพฤติกรรมการใช้บริการในต่างช่วงเวลาที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานีที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ) ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ด้านจำนวนลูกกอล์ฟที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ) ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการในการให้บริการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่สำหรับในส่วนของผู้บริโภคที่มีจำนวนวันที่ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน สาเหตุที่ไปใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน บุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน และเหตุผลที่เลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคกับความพึงพอใจด้านการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน	ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์						
	จำนวนวันที่ใช้บริการ	ระยะเวลาในการฝึกซ้อมกอล์ฟแต่ละครั้ง	ช่วงระยะเวลาที่ใช้บริการ	สาเหตุที่ใช้บริการสนามฝึกซ้อม	จำนวนลูกกอล์ฟที่ใช้ฝึกซ้อมกอล์ฟ	บุคคลใดที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ	เหตุผลที่เลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
ด้านผลิตภัณฑ์ (สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ)	0.30	0.12	0.00*	0.39	0.00*	0.53	0.67
ด้านราคา	0.46	0.15	0.69	0.61	0.64	0.69	0.88
ด้านสถานที่ให้บริการ	0.81	0.49	0.15	0.51	0.81	0.50	0.72
ด้านการส่งเสริมการตลาด	0.11	0.14	0.01*	0.25	0.00*	0.18	0.91
ด้านบุคลากร	0.20	0.15	0.05*	0.33	0.13	0.64	0.44
ด้านกระบวนการในการให้บริการ	0.20	0.25	0.10	0.17	0.01*	0.26	0.90
ด้านการสร้างและการนำเสนอ ลักษณะทางกายภาพ	0.45	0.69	0.34	0.45	0.89	0.23	0.50

*Sig. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ให้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ให้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี **ด้านผลิตภัณฑ์** ผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนมีความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์(สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความยาวของสนามและความสมจริงของสนาม และความพร้อมของกรีนพัต ชิพ และบ่อทราย ทั้งนี้เนื่องจากในการดำเนินธุรกิจของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟนั้น จุดขายของธุรกิจนี้ก็คือด้านผลิตภัณฑ์ นั่นคือสนาม เพราะสนามฝึกซ้อมกอล์ฟจะต้องเป็นสนามที่มีความสมจริงมีความยาวที่ได้มาตรฐาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รองรับผู้มาใช้บริการอันจะทำให้ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในการใช้บริการได้ สอดคล้องกับกับ Chakachat Sukpopet (2015) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ออล สตาร์ กอล์ฟ คอมเพล็กซ์ พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านราคา ผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนมีความพึงพอใจด้านราคา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ ราคาอุปกรณ์สินค้าของร้านขายอุปกรณ์กอล์ฟภายในสนาม ทั้งนี้เนื่องจากในการดำเนินธุรกิจทางด้านสนามฝึกซ้อมกอล์ฟนั้นเป็นธุรกิจที่ดำเนินการส่วนของการขายบริการ ดังนั้นในการดำเนินธุรกิจจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดอัตราราคาให้บริการที่เหมาะสมและ

ไม่เอาเปรียบผู้ใช้บริการสอดคล้องกับ Yaowaluk K. (2010) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการให้บริการสนามกอล์ฟภูนาศาคาจังหวัดภูเก็ต ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านราคามีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านสถานที่ให้บริการ พบว่า ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนมีความพึงพอใจด้านสถานที่ให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ ความปลอดภัยในทรัพย์สินในระหว่างใช้บริการฝึกซ้อมกอล์ฟ เพราะสนามฝึกซ้อมกอล์ฟเป็นธุรกิจประเภทบริการ ซึ่งมีจุดขายในเรื่องของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นผู้ประกอบการควรที่จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการมาใช้บริการของผู้ใช้บริการเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้ สอดคล้องกับ Prasert Sutprasertporn (2011) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ที่มีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนมีความพึงพอใจด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้มาใช้บริการได้ร่วมสนุก การแจ้งข่าวสารจากสนามฝึกซ้อมกอล์ฟให้ทราบโดยตรงเสมอ ส่วนลดพิเศษสำหรับสมาชิกของสนามฝึกซ้อม การโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ผ่านทางโซเชียลมีเดีย และการจัดโปรโมชั่นในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ การดำเนินการด้านการส่งเสริมการตลาดนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจด้านการบริการเพราะเป็นเสมือนการกระบวนกรทางด้านการ

ติดต่อสื่อสารทางการตลาด ระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย เพื่อเป็นการให้ข้อมูล ชักจูงใจ หรือต่อยำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง ความเชื่อ ทศนคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ธุรกิจ ประสบความสำเร็จ สำหรับในด้านของสนามกอล์ฟควรมีการส่งเสริมการตลาด โดยวิธีการนำเสนอบริการโดยพนักงาน ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางด้าน สนามกอล์ฟโดยตรง การให้ข้อมูลต่างๆ ของสนามกอล์ฟผ่านสื่อต่างๆ เช่น ทาง โซเชียลมีเดีย เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับรู้ถึงผลิตภัณฑ์ที่จะนำเสนอให้กับ ผู้ใช้บริการ สอดคล้องกับ Jiraporn Kaewmorakot (2019) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามกอล์ฟ กรีนวัลเล่ คันทรีคลับ ของ นักกอล์ฟชาวไทยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริม การตลาดมีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลากร ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟมีความพึงพอใจด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ พนักงานมีความพร้อมและเต็มใจให้บริการ จำนวน พนักงานเพียงพอต่อการให้บริการ เอาใจใส่ต่อปัญหา/ความต้องการของ ผู้ใช้บริการ และพนักงานสุภาพและมีมารยาท เนื่องจากงานด้านบริการบุคลากร ผู้ให้บริการนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะว่างานบริการ เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องมีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ทำ และมีใจรักในการให้บริการ จึงสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ให้ประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีการสรรหาบุคลากรเพื่อที่จะมาร่วมงานและพัฒนา องค์กรให้ประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับ Yaowaluk K. (2010) ได้ศึกษา

เรื่อง แนวทางการให้บริการสนามกอล์ฟภูนาศาคาจังหวัดภูเก็ต ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านบุคลากรมีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านกระบวนการในการให้บริการ ผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟมีความพึงพอใจด้านกระบวนการในการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ การจัดลำดับก่อน-หลังของผู้ใช้บริการ เพื่อรอรับบริการ เนื่องจากในการให้บริการของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟนั้นกระบวนการให้บริการเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้มาใช้บริการ สอดคล้องกับ Chakachat Sukpopet (2015) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ออล สตาร์ กอล์ฟ คอมเพล็กซ์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านกระบวนการในการให้บริการมีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ พบว่าผู้ให้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟมีความพึงพอใจด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ ความสะอาดของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ และบริเวณรอบๆ มีการปรับปรุงสภาพของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟสม่ำเสมอ มีการตกแต่งที่สวยงามและทันสมัย และมีการปรับเปลี่ยนคุณภาพของลูกกอล์ฟอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากในการสร้างความประทับใจแก่ผู้บริโภคอันดับแรกคือ ความสะอาดของสถานที่และความสะอาดสบายในการใช้บริการ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ให้บริการตัดสินใจบริการได้อย่างง่ายดาย อีกทั้งในเรื่องคุณภาพของอุปกรณ์ เช่น พรหมสำหรับฝึกซ้อม และลูกกอล์ฟ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการฝึกซ้อมของ

นักกอล์ฟ เพราะจะทำให้ทราบถึงความแม่นยำและความถูกต้องใกล้เคียงกับการเล่นในสนามกอล์ฟจริง สอดคล้องกับ Prasert Sutprasertporn (2011) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของผู้ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพมีผลต่อการเลือกใช้สนามกอล์ฟของผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ให้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการในการให้บริการแตกต่างกัน กีฬากอล์ฟเป็นกีฬาที่เพศชายให้ความสนใจเล่นมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นเพศชายจึงมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟมากกว่าเพศหญิง การให้ความสนใจเล่นกอล์ฟของเพศชายและเพศหญิง อาจจะมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของการเล่นที่ไม่เหมือนกันเพราะโดยธรรมชาติแล้วเพศชายจะมีนิสัยที่ชอบความท้าทาย ชอบความแข็งแรง ชอบการเอาชนะแต่เพศหญิงชอบความสวยงาม ซึ่งกีฬากอล์ฟเป็นกีฬากลางแจ้งที่จะต้องตากแดด ดังนั้นจึงทำให้เพศหญิงไม่ชอบที่จะเล่นกอล์ฟด้วยเหตุนี้ การมาใช้บริการของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟก็จะมีน้อยกว่าเพศชายตามมาด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ปัจจัยทางด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการในการให้บริการจึงเป็นปัจจัยที่ไม่ค่อยจะมีความสำคัญต่อการมาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟเท่าที่ควรซึ่งแตกต่างจากเพศชายที่มีความต้องการมาใช้บริการมากกว่าเพศหญิง ปัจจัยทางการตลาดจะเป็นปัจจัยในการช่วยส่งเสริมให้มาใช้บริการในสนามฝึกซ้อมกอล์ฟในแหล่งต่างๆ ได้ นอกจากนี้ระดับการศึกษาที่

ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากรแตกต่างกัน สอดคล้องกับ Chataya Chanachai (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟพนาชาติ พบว่าเพศและระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีพฤติกรรมทางเลือกที่ใช้สนามกอล์ฟที่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัจจัยปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคกับความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีพฤติกรรมการใช้บริการในด้านช่วงเวลาที่มาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน และจำนวนลูกกอล์ฟที่ใช้ฝึกซ้อมกอล์ฟที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการในการให้บริการแตกต่างกัน ช่วงเวลาที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลาที่ที่มีผู้มาใช้บริการมาก เมื่อมีผู้มาใช้บริการมากย่อมที่จะส่งผลให้ผู้ใช้บริการที่ต้องมีการพิจารณาในส่วนของการให้ส่วนลดหรือการตอบสนองต่อความต้องการในการได้รับบริการจากสนามฝึกซ้อมกอล์ฟที่ให้มากกว่า สอดคล้องกับ Chataya Chanachai (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟพนาชาติ พบว่าปัจจัยพฤติกรรมผู้บริโภคด้านช่วงเวลาที่ใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ในด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากรแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ของผู้ใช้บริการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เพศและระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคลากรแตกต่างกัน ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงขอเสนอให้มีการติดตั้งเครื่องคำนวณวิถีลูกกอล์ฟ

และวงสวิงสำหรับผู้ใช้บริการที่ต้องการฝึกซ้อมการตีกอล์ฟ ดังนั้นทางผู้บริหารสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ควรมีการดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการเพื่อความเป็นเลิศในการบริการที่มากขึ้น และเป็นการสนับสนุนให้นักกอล์ฟได้พัฒนาวงสวิงได้ถูกต้องและให้สวยงาม ทำให้ทุกเพศ ทุกวัยมีความสุขในการเล่นกีฬากอล์ฟมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจากผู้ใช้บริการที่ต้องการให้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนดำเนินการ เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่าการเล่นกอล์ฟในสนามจริงมักจะเจออุปสรรคความยากง่ายของภูมิทัศน์ที่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับสนามฝึกซ้อมกอล์ฟจะพบว่าจะตึง่ายมากกว่าสนามกอล์ฟจริง ดังนั้นผู้ใช้บริการจึงอยากให้สนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนปรับปรุงภูมิทัศน์ที่ถือว่าดีอยู่แล้วในระดับหนึ่งให้มีความท้าทายมากยิ่งขึ้นโดยให้มีน้ำ ทราย หลุม หรือเนินต่างๆ ให้ใกล้เคียงหรือเสมือนจริงกับสนามกอล์ฟ เพื่อสร้างมาตรฐานของสนามให้สูงขึ้น และเพื่อสร้างความท้าทายแปลกใหม่ให้กับนักกอล์ฟที่มาฝึกซ้อมกอล์ฟ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาในเรื่องนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของสถานที่เพราะผู้วิจัยเจาะจงเฉพาะในส่วนของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสน ซึ่งข้อมูลบางอย่างที่ได้จากการวิจัยเป็นการพิจารณาในมุมมองของผู้ใช้บริการของสนามฝึกซ้อมกอล์ฟบ้านสนเท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษามาใช้บริการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟของผู้ใช้บริการในสนามต่างๆให้มากกว่านี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องของการจัดการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

References

- Adun Chaturongkun. (2006). **Consumer behavior**. (8th ed.). Bangkok: Thammasat Printing house.
- Bearden, W. O., Netemeyer, R. G., & Teel, J. E. (2007). **Measurement of consumer susceptibility to interpersonal influence**. *Journal of Consumer Research*, 15(4). 473-381.
- Chakachat Sukpopet (2015). **Factors affecting the consumers decision making to choose All Star Driving Range Golf Complex**. (Thesis). Silpakorn University.
- Chataya Chanachai. (2011). **Thanacity Driving Range Golf Management**. (Thesis). Mahidol University.
- Divyendu, S. R., & Yadav, V. (2019). **Online or Offline Shopping: Factors that Determine Customer Behavior**. *Journal of Engineering and Technology (IRJET)*, 11(06). 1150-1110.
- Jiraporn Kaewmorakot. (2019). **The decision to choosing the Green Valley Golf Country Club of Thai golfers in Bangkok and surrounding areas**. (Thesis). Ramkhamhaeng University.
- Jittinun Deachakup. (1996). **Attitude and Satisfied of Service**. Handout: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Kanchana Arunsukruje. (2003). **Satisfied of cooperative member for performance result: A Case study Agricultural Cooperative of Chaiprakan Chiang Mai**. (Thesis). Chiang Mai University.

- Kotler, P. (2014). **Principles of Marketing**. (15thed.). New York: Pearson Publishing.
- Kotler, P. (2012). **Kotler on marketing**. New Jersey: Prentice Hall.
- Kuntale. (2003). **Marketing research**. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Patkamon Aonsumle. (2021). **Adaption of Entrepreneurs during Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) pandemic**. Journal of Management Science Review, 23(1), 195-206.
- Prakom Wuttipong. (1997). **Health insurance system of Thailand**. Bangkok: Center of Public Health Policy.
- Prapaporn Deesuksaeng. (2021). **Adaptation of Street Food COVID-19 situation period in Pak Nam Pho Subdistrict, Mueang Nakhon Sawan District, Nakhon Sawan Province**. (Independent Study). Naresuan University.
- Prasert Sutprasertporn. (2554). **Customer Needs of Using Golf Driving Range Centers, in Bangkok Metropolitan Area**. (Thesis). Ramkhamhaeng University.
- Professional golf association of Thailand (2564). **Golf History in Thailand**. Retrieved October 11, 2022, <http://tga.or.th/images/contents/golfhistory.pdf>.
- Rung Keawdang. (2545). **Executive Golf**. Bangkok: Matichon Book.

- Sitichai Chariwithayanon. (2543). **Administration and management: an analysis approach of behavior science**. Bangkok: THAI WATANA PANICH COMPANY LIMITED.
- Sports Authority of Thailand. (2564). **Exercise behavior of Thai population in 2564**. Retrieved October 01, 2022, <https://sat.or.th/427854-2/>
- Surasit Laosatiwong. (2552). **Factors affecting the decision of night golfer at Chiang Mai Lanna Golf Course**. (Independent Study). Chiang Mai University.
- Yaowaluk Koisiripong. (2553). **Service guidelines of Phunaka Golf Course**. (Thesis). Phuket Rajabhat University.

การเรียนรู้แบบผสมผสานในยุคดิจิทัล
Blended Learning in the Digital Age

นราธิป ธีรนาทร¹ ประkob ใจมั่น²

Narathip Teeratanatorn¹ Prakob Jaiman²

¹หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช E-mail 6577709002@nstru.ac.th

²หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช E-mail Prakob_Jai@nstru.ac.th

¹ Doctoral Student Doctor of Philosophy in Innovation Management
for Development Faculty of Education

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

² Professor Doctor of Philosophy in Innovation Management
for Development Faculty of Education

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการผสมผสานของการเรียนรู้หลายรูปแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมในการนำมาปรับใช้กับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิต ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสามารถจัดได้ตามความสะดวกและความเหมาะสม เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันที่สนับสนุนการเรียนรู้ โซเชียลมีเดีย การเรียนผ่านโปรแกรม e-learning ต่าง ๆ การประชุม การสัมมนาผ่านห้อง

สนทนา Facebook, Line, Google software, Microsoft หรือ learning management system (LMS) องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานมี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบออฟไลน์ และองค์ประกอบออนไลน์ ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยี การเรียนด้วยตนเอง และการเรียนจากประสบการณ์ ข้อดีของการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ 1) การตอบสนองตามความถนัดของผู้เรียนที่ต่างกันทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เท่าเทียม 2) ตอบสนองต่อสภาพสังคมที่มีเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญ 3) ก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพได้สูงสุดทั้งผู้สอนและผู้เรียน 4) การประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา และ 5) สามารถประสานกับระบบบริหารหน่วยกิต MOOCs และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้น การนำกระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการบูรณาการที่เหมาะสมและเป็นแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับสังคมปัจจุบันและอนาคต

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบผสมผสาน ยุคดิจิทัล การเรียนรู้ตลอดชีวิต

Abstract

Blended Learning is a form of learning process that is consistent and suitable for adapting to current social situations. Digital technology plays an essential role in life and a combination of different learning styles. However, the main components of the learning styles are teaching and learning in a classroom with the interaction between students and teachers, learning through technology, self-study, and learning from experience. The advantages of blended learning are: 1)

Responding to the aptitudes of different learners, resulting in equal learning; 2) Responding to a society where technology is an important factor; 3) Maximizing the potential development of both teachers and students; 4) Cost savings in education management, and 5) Being able to integrate with credit bank system, MOOCs, and lifelong learning support. The critical factors for learning success are: 1) Teachers must have various abilities in both subject content and technology applications, 2) Learners must be ready and have understanding, 3) Educational institutions must provide the support, and 4) Availability of resources, especially computer equipment, software, and network connections. Moreover, students are familiar with the teaching and learning conditions in the classroom and school and the use of technological tools to communicate in daily life. Therefore, blended learning is an appropriate integration and a guideline for education management for present and future societies.

Keywords: Blended learning, Digital age

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในชีวิตทุกด้านไม่ว่าในเรื่องเศรษฐกิจ สังคม เกษตรกรรม การท่องเที่ยว การกีฬา และการศึกษา จากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย Thailand 4.0 ที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนประเทศด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ จึงทำให้การศึกษาในปัจจุบันต้องปรับและเน้นการมีนวัตกรรม หรือนำเอา

เทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา โดยเฉพาะบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน ผู้สอน นักวิชาการการศึกษา ตลอดจนนักเทคโนโลยีการศึกษา ที่ต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้น คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะสูงในการเรียนรู้และปรับตัว ในยุคปัจจุบันต้องพัฒนาตนเองให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกยุคปัจจุบันให้ได้ ทักษะในศตวรรษที่ 21 ไม่เพียงแต่จะเป็นทักษะที่ผู้เรียนควรมีเท่านั้น ผู้สอนจะต้องมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่นกัน กล่าวคือ ผู้สอนต้องเรียนรู้และฝึกฝนตนเองให้มีทักษะในการเป็นโค้ช เป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าเป็นผู้สอน (Naka, 2019)

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันต้องมีความสอดคล้องกับการใช้ชีวิตของคนในสังคม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการเรียนรู้ให้มากที่สุดสำหรับการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือเข้าใจบทเรียนได้ และนำไปสู่การใช้งานได้จริง เนื่องจากผู้เรียนบางคนอาจเรียนไม่ทัน หรือมีกระบวนการทำความเข้าใจ หรืออาจไม่สามารถกลับมาเรียนใหม่หรือทบทวนในภายหลังได้ ดังนั้น การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ ไอแพด แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน โทรศัพท์เคลื่อนที่ นาฬิกาอัจฉริยะ เป็นต้น จึงกลายเป็นวิธีการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคใหม่ นอกจากนี้ การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ ย่อมก่อให้เกิดความสะดวกกับทั้งผู้เรียนและผู้สอนในสถานการณ์ที่ต้องอยู่ในสถานที่ต่างกัน เวลาต่างกัน หรือมีข้อจำกัดด้านการเดินทาง การจัดการเวลา ทำให้เกิดความสะดวก คล่องตัว และให้อิสระกับผู้เรียนในการเรียน การศึกษาค้นคว้า และการพัฒนาตนเองมากขึ้น (Taraporn, lamlaor, Tiansoodeenon & Rungruangsuparat, 2021)

รูปแบบการสอนแบบใหม่อีกรูปแบบหนึ่งเกิดขึ้นภายใต้กระแสแห่งการพัฒนาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นรูปแบบของการบูรณาการปรับใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ก้าวไกลเกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้เรียกว่า “การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)” เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผสมผสานโมดูล (Module) การเรียนการสอนหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน โดยเป็นลักษณะของการผสมผสานการเรียนทางไกล (Distance Learning) ผ่านระบบเครือข่าย Online ร่วมกับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนั่งฟังการบรรยายในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้การเรียนรู้แบบผสมผสานจะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอน โดยผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเรียนรู้ได้ลึกซึ้งมากขึ้นจากการลงมือปฏิบัติและการได้ร่วมทีมเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมเผชิญปัญหาและสามารถเลือกวิธีแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (Thungkanai, 2021) ซึ่งวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด จึงต้องมีการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด

เนื้อหา

การเรียนรู้แบบผสมผสานคืออะไร

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีการวางแผนระบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบ

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

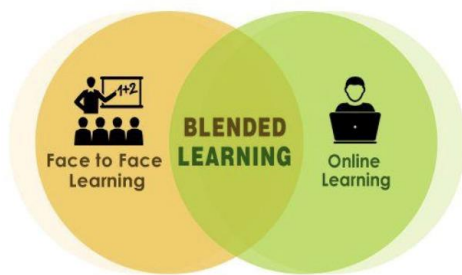
เผชิญหน้ากับการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางการเรียนอย่างเป็นอิสระ โดยผู้เรียนสามารถควบคุมตัวแปรทางการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในด้านเวลา สถานที่ แนวทางการเรียนรู้ และอัตราการเรียนรู้ของตนเอง

Allen and Seaman (2010) ได้อธิบายไว้ว่า การเรียนแบบผสมผสานเป็นการเรียนที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ โดรนนำเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การสนทนาออนไลน์ และยังคงมีส่วนที่ให้ผู้เรียนและผู้สอนพบปะกัน โดยมีสัดส่วนในการนำเสนอเนื้อหาผ่านระบบออนไลน์อยู่ระหว่างร้อยละ 30-80 ของเนื้อหาการเรียนทั้งหมด

Horn and Staker (2011) ได้นิยามเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบผสมผสานของผู้เรียนในระดับ K-12 หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับมวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้อย่างเป็นอิสระผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยผู้เรียนสามารถควบคุมตัวแปรทางการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในด้านเวลา สถานที่ แนวทางการเรียนรู้และอัตราการเรียนรู้ของตนเอง

Bernath (2012) ได้สรุปว่า การเรียนแบบผสมผสานหรือ Blended Learning หมายถึง โปรแกรมทางการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการผสมผสานระหว่างการเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-learning กับการสอนในชั้นเรียน

Graham (2012) แห่งมหาวิทยาลัย Brigham Young University ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สรุปนิยามของการเรียนแบบผสมผสานไว้ว่า เป็นระบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้ากับการสอนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์



ภาพที่ 1 Model แสดงนิยามของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ที่มา : Graham, Allen and Ure (2003)

จากภาพที่ 1 สรุปได้ 3 มิติสำคัญ ดังที่ Graham, Allen and Ure (2003) ได้กล่าวไว้คือ การผสมผสานการสอนผ่านสื่อการสอน การผสมผสานวิธีการเรียนการสอน และการผสมผสานระหว่างการสอนแบบเผชิญหน้ากับการสอนออนไลน์

จากนิยามที่กล่าวข้างต้น การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จในระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบตัวต่อตัว โดยผู้เรียนสามารถทำงานด้วยตนเอง และผู้สอนสามารถให้การสนับสนุนผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล เป็นรูปแบบการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันและอนาคตที่ผู้สอนควรได้จัดให้กับผู้เรียนอย่างสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) จึงเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 ที่ปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป (Satitpong, 2021)

รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

การเรียนรู้แบบผสมผสานถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และลดภาระในการสอนของผู้สอนโดยเนื้อหาส่วนใหญ่ในรายวิชาจะถูกจัดทำไว้ในวิดีโอออนไลน์ ให้ผู้เรียนได้เป็นคนกำหนดสถานะการเรียนรู้ด้วยตัวเองทั้งความเร็วในการเรียนการสอน ช่วงเวลา และผู้เรียนสามารถสร้างสมาธิ โดยไร้สิ่งรบกวนเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้สอนจะสามารถบริหารเวลาได้ดีขึ้น โดยมีคาบการสอนที่น้อยลง แต่ให้ความสำคัญกับการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้นเป็นการเปลี่ยนหน้าที่จากผู้สอนทั้งบทเรียน มาสู่การเป็นผู้สนับสนุน (facilitator) ในชั้นเรียน คอยกระตุ้นความคิด ตั้งคำถาม ออกแบบกิจกรรมให้เหมาะกับชั้นเรียน ตอบข้อสงสัยและสรุปบทเรียนท้ายคาบให้กับผู้เรียน โดยให้สอดคล้องกับการเรียนแบบออนไลน์ที่ออกแบบไว้

กลยุทธ์ในการจัดการสื่อสารด้วยสื่อเทคโนโลยีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนนั้น อาจสามารถจัดได้หลากหลายตามความสะดวกและความเหมาะสม เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันที่สนับสนุนการเรียนรู้ โซเชียลมีเดีย การเรียนผ่านโปรแกรม e-learning ต่าง ๆ การประชุม การสัมมนาผ่านห้องสนทนา Facebook, Line, Google software, Microsoft หรือ learning management system (LMS) อื่น ๆ ด้วยเครื่องมือที่ผู้เรียนสามารถหาและใช้ได้ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือคอมพิวเตอร์พกพา แท็บเล็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การเรียนรู้แบบผสมผสาน แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 12 กลุ่ม โดยจัดเป็น 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบออฟไลน์ 6 กลุ่ม และองค์ประกอบออนไลน์ 6 กลุ่ม ดังตารางที่ 1 (Thorne, 2003; Phetkleng, 2020)

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนแบบผสมผสาน

องค์ประกอบออฟไลน์ (Offline)	องค์ประกอบออนไลน์ (Online)
1. เรียนในที่ทำงาน (Workplace Learning)	1. เนื้อหาการเรียนบนเครือข่าย (Online Learning Content)
2. ผู้สอน ผู้ชี้แนะ หรือที่ปรึกษาในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-Face Tutoring, Coaching or Mentoring)	2. ผู้สอนอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ชี้แนะอิเล็กทรอนิกส์ หรือที่ปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (E-Tutoring, E-Coaching or E-Mentoring)
3. ห้องเรียนแบบดั้งเดิม (classroom)	3. การเรียนรู้ร่วมกันแบบออนไลน์ (Online Collaborative Learning)
4. สื่อสิ่งพิมพ์ (Distributable Print Media)	4. การจัดการความรู้แบบออนไลน์ (Online Knowledge Management)
5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Distributable Electronic Media)	5. เว็บไซต์ (The Web)
6. สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (Broadcast Media)	6. การเรียนผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบไร้สาย (Mobile Learning)

Allen and Seaman (2010) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการศึกษาจากศูนย์วิจัย Babson สมาคมสโลน (The Sloan Consortium) แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นองค์กรที่ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือแลกเปลี่ยนความรู้และการปรับปรุงการศึกษาผ่านระบบออนไลน์ ผู้ริเริ่มการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ได้จัดกลุ่มอัตราการใช้ระบบออนไลน์ในการเรียนการสอนเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทดั้งเดิมหรือประเภทในห้องเรียน (Traditional Classroom-Based) เป็นการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face)

ซึ่งจะใช้วิธีการบรรยาย การใช้กระดานหรือแผ่นใส เป็นต้น โดยไม่ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์เลย

2. ประเภทเว็บช่วย (Web-Facilitated) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 1-29 และยังคงเป็นการสอนในชั้นเรียนหรือการสอนแบบเผชิญหน้ากัน โดยใช้ระบบการจัดการรายวิชา (CMS: Course Management Systems) ใช้หน้าเว็บเพื่อประกาศให้ผู้เรียนทราบเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ คำอธิบายรายวิชา และการบ้าน เป็นต้น

3. ประเภทผสมผสาน (Blended Hybrid) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 30-70 นั่นคือ ผสมผสานระหว่างการสอนแบบออนไลน์กับการสอนในชั้นเรียนปกติ สื่อการสอนส่วนมากใช้วิธีการแบบออนไลน์ เช่น มีการปรึกษาหารือออนไลน์ และมีการประชุมแบบเผชิญหน้ากัน เป็นต้น

4. ประเภทออนไลน์หรืออีเลิร์นนิง (Online/E-learning) ใช้วิธีการสอนแบบออนไลน์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป สื่อการสอนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดจะอยู่ในรูปแบบออนไลน์ อาจไม่มีการประชุมแบบเผชิญหน้ากัน หรือไม่มีการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งปัจจุบันนิยมใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยออนไลน์แบบเปิด (Massive Open Online Course: MOOC) ซึ่งเป็นระบบการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีและวิธีการเรียนการสอนสมัยใหม่มาผสมผสาน จึงทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้และฝึกอบรมได้ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งรองรับสถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของคนรุ่นใหม่เพราะความเจริญของเทคโนโลยี (Kanjanathanaseth, 2020) โดยจะมีลักษณะเหมือนหลักสูตร มีระยะเวลาเปิด-ปิด เหมือนห้องเรียนปกติ ถูกกำหนดหัวข้อย่อยในรายวิชาไว้แล้ว มีการวัด และประเมินผล มีการบ้าน มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่ม รวมทั้ง

ให้ผู้เรียนช่วยกันตรวจงาน สามารถให้ผู้เรียนเทียบหลักสูตรกับสถาบันอุดมศึกษาชื่อดังหรือใช้อ้างอิงในการสมัครงาน



ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
ที่มา: ผู้เขียน

จากการศึกษาอัตราส่วนของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานสรุปได้ว่า อัตราส่วนในการเรียนแบบผสมผสานที่เหมาะสมควรอยู่ในระหว่าง 60-70% (Phetkliang, 2020) อยู่ในช่วงที่เป็นการเรียนที่ผสมกันระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้า การเรียนออนไลน์ ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต การสนทนาออนไลน์ และมีส่วนที่มีการพบปะพูดคุยกัน

ข้อดีของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ข้อดีของการเรียนรู้แบบผสมผสาน เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบปกติเฉพาะการเรียนในห้องเรียนอย่างเดียวหรือการเรียนออนไลน์อย่างเดียว และควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันให้ทันกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา สรุปได้ดังนี้ (Graham, 2012;

Taraporn, lamlaor, Tiansoodeenon & Rungruangsuparat, 2021; Thungkanai, 2021)

1. การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นกว่าการจัดการเรียนการสอนวิธีเดียว

2. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดปฏิบัติรายงาน หรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงทำแบบทดสอบได้ดีขึ้น เพราะสามารถเรียนซ้ำบทเรียนส่วนที่ไม่เข้าใจได้หลาย ๆ ครั้ง ในการเรียนออนไลน์ และเมื่อมีปัญหาก็สามารถเข้ามาหาคำตอบในห้องเรียนได้อีกครั้ง

3. ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน และกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยระบบอินเทอร์เน็ตช่วย ผู้เรียนส่วนใหญ่อาจไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน แต่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ผ่านทางระบบออนไลน์ นับเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มมากขึ้น เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ เมื่อต้องเข้ากลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน

4. เป็นการพัฒนาบุคลากรด้านการสอนให้มีความสามารถหลากหลาย สามารถดำเนินงานวิจัย การบริการวิชาการ และงานสร้างสรรค์ได้มากขึ้น เมื่อจัดรูปแบบรายวิชาของตนเองเป็นรูปแบบการสอนแบบผสมผสานแล้ว ส่งผลให้สามารถกำหนดเวลาในการทำงานได้สะดวกขึ้น

5. เพิ่มทักษะการติดต่อสื่อสารและช่องทางการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning) ได้หลายทางระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนมากกว่าใช้วิธีการสอนแบบใดแบบหนึ่งเพียงวิธีเดียว

6. ลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณในการจัดการศึกษา การเตรียมสื่อสิ่งพิมพ์ การเตรียมสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งการใช้ผู้สอนที่เชี่ยวชาญเฉพาะน้อยลง

7. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน เปิดโอกาสการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนตามเวลา และสถานที่ที่ตนสะดวก และยังเลือกสิ่งที่ตนเองสนใจได้ด้วย เป็นแนวทางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองได้ตามความต้องการและความถนัด

8. การเชื่อมต่อและการประสานหลักสูตรเป็นไปได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากระบบข้อมูลการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การสะสมข้อมูลแบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) หรือการเรียนระบบการศึกษาแบบเปิดออนไลน์ (MOOC) สามารถกระทำได้สะดวก โดยอาจจัดให้เป็นกิจกรรมหรือส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน

9. ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเชื่อมโยงความรู้ และทำให้เกิดการพัฒนาความคิดวิเคราะห์เชิงวิจารณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าอ้างอิง จากแหล่งความรู้นอกห้องเรียนทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำ

10. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ตอบสนองต่อวิถีชีวิตใหม่ (New Normal Life) ในสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การผสมผสานหลากหลายรูปแบบในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความคุ้นชินกับการประยุกต์และการสร้างสรรค์การเรียนรู้ให้เข้ากับสถานการณ์รอบตัว มีความคล่องแคล่วในการจัดการปัญหาและสามารถเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัวได้เป็นอย่างดี ทั้งยังปลูกฝังความคิดพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต (Life Long Learning) ในตัวผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

การเรียนรู้แบบผสมผสานได้รับการยอมรับว่าเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้นได้จริง ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้สอน ผู้เรียน องค์กรทางการศึกษาอย่างมาก เนื่องจากการเรียนแบบผสมผสานเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนทั้งแบบในชั้นเรียนปกติ ผสมผสานกับการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ทำให้การเรียนการสอนมีความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงบทเรียน และมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนการสอนเพียงรูปแบบเดียว ซึ่งเป็นลักษณะการผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ในลักษณะเผชิญหน้า (Face-to-Face) และการเรียนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การผสมผสานความสามารถในการจัดการและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสติปัญญาของคนกับการพัฒนาเทคโนโลยี เป็นการบูรณาการที่เหมาะสมและเป็นแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับปัจจุบันและอนาคต

บทสรุป

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นรูปแบบและเทคนิควิธีการเรียนการสอนหนึ่งที่น่ามาใช้ในการเรียนรู้รวมทั้งการฝึกอบรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เป็นรูปแบบที่สมควรนำมาใช้ในสถานการณ์ของสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การจัดทำบทเรียนแบบออนไลน์ พัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสาร และช่องทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียน ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยเชื่อมโยงความรู้และทำให้เกิดการพัฒนาความคิด วิเคราะห์ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้น และยืดหยุ่นเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ ตลอดจนแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยสามารถเลือกได้อย่างถูกต้องผ่านการคิด วิเคราะห์ในการเรียนรู้ และด้วยผลการศึกษาที่ผ่านมามีความสอดคล้องกันว่า

กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี สามารถพัฒนาผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้แตกต่างกัน และส่งเสริมความพึงพอใจในการเรียนรู้ เนื่องจากมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน มีการสอนหลากหลายวิธีเข้ามาผสมผสาน ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

References

- Allen, L. E. & Seaman, J. (2010). **Growing by Degrees: Online education in the United States**, The Sloan Consortium. Retrieved on 13 February, 2023 from http://www.sloan-c.org/publications/survey/pdf/growing_by_degrees.pdf.
- Bernath, R. (2012). **Effective Approaches to Blended Learning for Independent Schools**. Retrieved on 13 February, 2023 from <http://www.testden.com/partner/blended%20learn.html>.
- Graham, C. R. (2012). **Introduction to Blended Learning**. Retrieved on 13 February, 2023 from http://www.media.wiley.com/product_data/excerpt/86/C.pdf.
- Graham, C.R., Allen, S. and Ure, E. (2003). **Blended Learning Environments: A Review of the Research Literature**. Unpublished Manuscript, Provo, UT.

- Horn, B. M. & Staker, H. (2011). **The Rise of K-12 Blended Learning**. Unpublished Paper: Infosight Institute.
- Kanjanathanaseth, B. (2020). **Instructional Design that Affect Learning Effectiveness through Massive Open Online Courses (MOOCs) of the Generation Y Workers in Bangkok**. (Master of Management Thesis). Faculty of Human Resource Development, National Institute of Development Administration. (in Thai)
- Naka, P. (2019). **The Development of Blended Training Activities Based on Collaborative Learning through Develop Knowledge Abilities of using Application in Teaching and Learning of Teachers at the College of Dramatic Arts**. Bunditpatanasilpa Institute. (Master of Education). Silpakorn University. (in Thai)
- Phetkliang, F. (2020). Blended Learning. **Journal of Early Childhood Education Management**. 2(2), 67-79.

Satitpong, P. (2021). MOOC Model: Innovative Approach of Teaching in Thailand 4.0.

Academic Journal of Thailand National Sports University,
13(1), 233-246.
(in Thai)

Taraporn, T., Iamlaor, A., & Rungruangsuparat, B. (2020). Blended Learning Approach and the Future of Education Management in New Normal Society. **Journal of Liberal Arts, RMUTT.** 1(2), 25-39. (in Thai)

Taraporn, T., Iamlaor, A., Tiansoodeenon, M., & Rungruangsuparat, B. (2021). **Application of Blended Learning Approach in English for Career Courses to Enhance Learners English Communication Ability.** Faculty of Liberal Arts, RMUTT. 34(1), 71-87. (in Thai)

Thorne, K. (2003). **Blended learning: how to integrate online and traditional learning,** London: Kogan Page.

Thungkanai, K. (2021). **Blended Learning in a New Normal.** **Journal of Educational Studies,** 15(1), 29-43. (in Thai)

การเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนการขายผลผลิตยางพารา
แบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Comparison of The Rate of Return on Sale of Rubber Products
Fresh Latex and Cup Lump, Thung Song District,
Nakhon Si Thammarat Province.

ปริศนา ส่งศรี¹ วิชิต จรุงสุจริตกุล² โสภณ ชุมทองโด³ และกาญจนพรรณ จรพงศ์⁴

Prisana Songsri¹ Wichit Charungsutjaritkul²

Sophon Chumtongdo³ and Kanjanapan Jarapong⁴

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Email: 6211313004@nstru.ac.th

¹Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand Email: 6211313004@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการขายยางพารา แบบน้ำยางสด และยางก้อนถ้วย (2) เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากการขายยางพาราแบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยวิจัยแบบผสม โดยใช้การเก็บตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จากเกษตรกร จำนวน 60 ราย ที่มีข้อมูลและมีความพร้อมในการเปิดเผยข้อมูลที่ต้องการทั้งในด้านรายจ่าย ต้นทุน และรายได้

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ขายน้ำยางสดมีการผลิตน้ำยางสดเฉลี่ย 1,721 กิโลกรัมต่อไร่ต่อเดือน โดยต้นทุนที่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนทางบัญชี จำนวน 11,181.04 บาทต่อเดือนต่อไร่ กำไรสุทธิ 16,913 บาทต่อไร่ต่อเดือน มีอัตราผลตอบแทนสุทธิ 60.20 ส่วนต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่รวมต้นทุนแฝงด้วย เฉลี่ย 10,113.85 บาทต่อไร่ต่อเดือน กำไรสุทธิ 6,799.14 บาทต่อไร่ต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 24.20 ส่วนการผลิตยางพาราก่อน

ถ้วยปริมาณเฉลี่ย 1,751 กิโลกรัมต่อเดือน โดยต้นทุนที่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนทางบัญชีจำนวน 10,422.58 บาทต่อเดือนต่อไร่ กำไรสุทธิ 20,687.42 บาทต่อไร่ต่อเดือน อัตราผลตอบแทนสุทธิ 66.49 และต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เฉลี่ย 12,444.62 บาทต่อไร่ต่อเดือน มีกำไรสุทธิ 8,242.8 บาทต่อไร่ต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 26.49 ซึ่งผลการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนสุทธิทั้งการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางบัญชีและการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ คือ การขายยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนสุทธิต่ำกว่าการขายน้ำยางสด

คำสำคัญ: เปรียบเทียบ, อัตราผลตอบแทน, ยางพารา, แบบน้ำยางสด, ยางก้อนถ้วย

Abstract

The objectives of this research were to (1) analyze the return rate from selling the rubber in the forms of field latex and cup lump and (2) compare the return rate from selling the rubber in the forms of field latex and cup lump in Thung Song District. This qualitative research applied purposive sampling to collect the data from 60 farmers who had information and were ready to disclose accurate information regarding expenditure, cost, and income.

The study found that the rubber farmers who sold field latex produced an average of 1,721 kilograms of field latex per rai per month. The monetary or accounting cost was 11,181.04 baht per rai per month, and the net profit was 16,913 baht per rai per month. The net yield was 60.20, while the economic costs, including hidden costs, averaged 10,113.85 baht per rai per month, with a net profit of 6,799.14 baht per rai per month. The net yield was 24.20.

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

The average production of cup lump lumps was 1,751 kilograms per month. The monetary or accounting cost was 10,422.58 baht per rai per month, and the net profit was 20,687.42 baht per rai per month. The net yield was 66.49, the average economic cost was 12,444.62 baht per rai per month, and the net profit was 8,242.8 baht per rai per month. The net rate of return was 26.49. The comparison result of the net return rate from the accounting and economic analyses was that selling the cup lump had a higher net return than selling the field latex.

Keywords: *Comparison, Return rate, Rubber, Field latex, Cup lump rubber*

บทนำ

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศเกษตรกรรมด้วยภูมิประเทศ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และภูมิอากาศที่อำนวยต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในประเทศไทย เพราะการทำ การเกษตรเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนไทยเลยทีเดียวได้ เกษตรกรรมในประเทศไทยเมื่อย้อนไปอดีตทั้งด้านประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมที่ ก่อให้เกิดการเข้าถึงเกษตรกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย โดย การเกษตรของไทยมีวิวัฒนาการมากมายจนกระทั่งเปลี่ยนมาเป็น เกษตรกรรมแบบยั่งยืนในปัจจุบัน สามารถดำรงชีวิตได้โดยการพึ่งพาตนเอง ตลอดจนการพัฒนาชุมชนที่สร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ การพัฒนาดังกล่าวนี้ ส่งผลให้ประชากรมีงานทำจากการเกษตรจำนวนมาก ในการสร้างรายได้และ พัฒนาตัวเองที่ดีขึ้น มีความกินดีอยู่ดี

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ความเป็นมาของพืชเศรษฐกิจชนิดนี้ พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ได้นำเข้ามาปลูกในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เมื่อพ.ศ. 2442-2443 โดยนำยางพารามาจากรัฐแปร์ค ประเทศมลายู เข้ามาปลูกในอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จึงได้รับเกียรติเป็น “บิดาแห่งยาง” จากนั้นพระยารัษฎานุประดิษฐ์ได้ส่งคนไปเรียนวิธีปลูกยางพาราเพื่อมาสอนประชาชน พร้อมนำพันธุ์ยางพาราไปแจกจ่าย และมีกรขยายพื้นที่ปลูกไปทั่ว 14 จังหวัดภาคใต้ และส่งเสริมให้ประชาชนปลูกทั่วไปจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจและธุรกิจเคียงคู่กับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน ที่ผ่านมามีการผลิตยางพาราต้องเผชิญความเสี่ยงหลายปัจจัย เช่น การเกิดโรคระบาดของพืชและศัตรูพืช ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ราคาน้ำมัน การระบาดของโควิด 19 ในปลายปี 2562 ที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผันผวนของราคายางพารา จากการผันผวนของราคายางภาครัฐที่เกี่ยวข้องจึงต้องเข้ามาแทรกแซงกลไกตลาดยางพาราผ่านการใช้นโยบายต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นอันดับหนึ่งของโลก นับตั้งแต่พ.ศ.2534 เป็นต้นมา ทั้งนี้ยางพาราเป็นสินค้าที่ทำรายได้เข้าประเทศสูงเป็นอันดับต้น ๆ รายได้จากยางพาราระบายไปสู่เกษตรกรเจ้าของสวนยางและผู้เกี่ยวข้องมากกว่า 1 ล้านครัวเรือน โดยไทยเป็นประเทศผู้ผลิตยางพาราธรรมชาติอันดับหนึ่งของโลกและมีศักยภาพในการผลิตยางพาราที่มีคุณภาพดี เป็นที่ยอมรับ ยางพาราที่ไทยผลิตได้มากเป็นอันดับต้น ๆ ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ ยางผึ่งแห้ง และน้ำยางข้น ซึ่งเป็นวัตถุดิบพื้นฐานสำคัญในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราต่างๆ และความเคลื่อนไหวราคา ยางพาราในปี 2564 ที่ผ่าน เห็นได้ว่า ราคายางแผ่นดิบเฉลี่ยอยู่ที่ 55.92 บาท

และราคาขายแผ่นรมควัน ชั้น 3 เฉลี่ยอยู่ที่ 59.21 บาท (สำนักตลาดกลางยางพารา จังหวัดสงขลา, 2565)

ทั้งนี้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยางพาราไทย ประกอบด้วย (1) อุตสาหกรรมขั้นต้น (Upstream rubber industry) หมายถึงเกษตรกรสวนยาง ซึ่งเป็นผู้ปลูกยางพารา (Natural Rubber) กรีดน้ำยางสด และบางรายมีการแปรรูปยางเบื้องต้นในรูปของยางแท่ง (อาทิ ยางก้อนถ้วย เศษยาง ยางแผ่นดิบ ยางเครพ) ซึ่งผลผลิตยางขั้นต้นเกือบทั้งหมดของไทยใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางพาราชั้นกลางในประเทศ (2) อุตสาหกรรมชั้นกลาง หรือ อุตสาหกรรมยางพาราแปรรูป (Intermediate rubber industry) เป็นการนำผลผลิตยางขั้นต้นจากเกษตรกรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางชั้นกลาง อาทิ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางผสม ยางสีกิม ที่มีลักษณะและคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชั้นปลาย และ (3) อุตสาหกรรมชั้นปลาย หรืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง (Downstream rubber industry) อาทิ ยางรถยนต์ ถังมือยาง ถังยางอนามัย ยางยืด เป็นต้น โดยในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชั้นปลายบางประเภทอาจใช้ยางสังเคราะห์ (Synthetic Rubber: SR) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ ปิโตรเคมีเป็นวัตถุดิบร่วมเพื่อให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชั้นปลายแต่ละประเภท อุตสาหกรรมยางพาราชั้นกลางของไทยมีมูลค่าตลาดประมาณ 1.4 แสนล้านบาท (มูลค่าส่งออกและการใช้ในประเทศ) โดยไทยสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราชั้นกลางหลากหลายประเภท เนื่องจากยางพาราขั้นต้นของไทยส่วนใหญ่เป็นการผลิตน้ำยางสด (สัดส่วน 92% ของผลผลิตยางพาราขั้นต้นทั้งหมด[4] ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบผลิตผลิตภัณฑ์ยางชั้นกลางได้ทุกประเภท ต่างจากมาเลเซียและอินโดนีเซียที่ส่วนใหญ่ผลิตยางก้อนถ้วยจึงเน้นผลิตยางแท่งเป็นหลัก (ชัยวัช

โฆวเจอร์ญสุขุม, 2564)

จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดอันดับต้น ๆ ของภาคใต้ ที่มี ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ทาง การเกษตรมากที่สุด โดยมีพื้นที่สำหรับปลูกยางพาราทั้งหมด 1,938,722 ไร่ และ โดยเฉพาะในอำเภอทุ่งสงมีพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกยางพารามากที่สุดใน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่อยู่ที่ 260,418 ไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตรกรเป็นหลัก คือ สวนยางพารา และเกษตรกรชาวสวนยางพารามี การขายผลผลิต 3 ทางเลือกด้วยกัน คือ การขายน้ำยางสด ขายยางแผ่นดิบ ขาย ยางก้อนถ้วยหรือเศษยาง ซึ่งเกษตรกรแบ่งขายเป็นงวด ๆ เมื่อเห็นว่าผลผลิต เพียงพอต่อการขายแล้ว ชาวเกษตรกรนิยมเลือกการขายน้ำยางสดเนื่องจากเป็น วิธีที่ได้รับผลตอบแทนเร็วที่สุดคือได้รับวันต่อวัน แต่ยังมีเกษตรกรบางส่วนที่ เลือกทางเลือกการขายแบบยางก้อนถ้วยเนื่องจากทางเลือกนี้เป็นวิธีการที่ง่าย สะดวก ประหยัดค่าใช้จ่ายในการผลิต ใช้เวลาและแรงงานน้อย รวมไปถึงต้นทุน การผลิตที่ต่ำ และจากแนวโน้มราคายางพาราที่มีการผันผวนเปลี่ยนแปลงอยู่ ตลอดเวลา เกษตรกรจึงต้องมีทางเลือกกว่าควรเลือกขายผลผลิตในรูปแบบใดจึง จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากว่ากัน โดยไม่มองรายได้และมองที่ตัวเงินเป็นอย่าง เดียวแต่ต้องมองส่วนประกอบของต้นทุนที่เกิดจากต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ รวมไปถึงต้นทุนแฝงเพื่อเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ บาท (การยางแห่ง ประเทศไทย 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบต้นทุนและ ผลตอบแทนขายผลผลิตยางพารา แบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย หาก เกษตรกรชาวสวนยางพาราขายผลผลิตแบบใดจึงจะได้รับผลตอบแทนที่ดีและ คุ้มค่ามากกว่ากัน รวมถึงการบริหารเวลาสำหรับประกอบอาชีพเสริมและมีเวลา

ว่าในการพักผ่อนที่เหมาะสม ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะมีส่วนช่วยทำให้เกิดแนวทางในการตัดสินใจของเกษตรกร เพื่อนำไปตัดสินใจเลือกรูปแบบการขายที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าที่สุด ที่นำไปสู่การสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการขายยางพารา แบบน้ำยางสด และยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากการขายยางพารา แบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ทั้งวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ขายผลผลิตยางพาราแบบน้ำยางสด และยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่ช่วงตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ.2565 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2565

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เกิดจากการเลือกเฉพาะเจาะจง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553) จำนวน 60 ราย โดยมีขั้นตอนการคัดกรองเพื่อให้ได้เกษตรกรที่ขายผลผลิตตามโจทย์วิจัยนี้เท่านั้น แบ่งเป็นเกษตรกรที่ขายผลผลิตแบบน้ำยางสดจำนวน 30 ราย และเกษตรกรที่ขายผลผลิตแบบยางก้อนถ้วยจำนวน 30 ราย มีเนื้อที่เพาะปลูกไม่เกิน 15 ไร่ ที่มีข้อมูลและมีความพร้อมใน

การเปิดเผยข้อมูลที่ต้องทั้งในด้านต้นทุนและด้านรายได้ และข้อมูลอื่น ๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับต้นทุน ค่าใช้จ่าย รายได้ เป็นต้น

ตอนที่ 1 คำถามข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรสวนยางพารา ในเขตตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา จำนวนวนสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 2 คำถามข้อมูลเกี่ยวกับยางพารา ประกอบด้วย ประกอบอาชีพสวนยางพารากี่ปี จำนวนผลผลิตเฉลี่ยต่อวัน พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดกี่ไร่ เนื้อที่ส่วนยางที่กรีตได้ จำนวนต้นยางพาราที่กรีตได้กี่ไร่ อายุยางพาราที่ปลูก และระยะเวลาในการเดินทางไปกรีตยางกี่กิโลเมตร

ตอนที่ 3 คำถามต้นทุนการผลิตทั้งหมดในการปลูกยางพาราเพื่อขายผลผลิตแบบน้ำยางสดตั้งแต่เริ่มปลูกจนขายผลผลิต ประกอบด้วย เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตและการขายน้ำยางสด และต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการขายน้ำยางสด

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับผลตอบแทนและช่องทางการขาย ประกอบด้วย ปริมาณผลผลิตที่ขาย ราคาที่ขาย จำนวนเงินที่ได้รับจากการขาย ความถี่ในการขายผลผลิต ช่องทางการขาย และปัญหาและอุปสรรคในการขายผลผลิต

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินและต้นทุนแฝง ประกอบด้วย อาชีพเสริมหลังจากกรีตยางพารา รายได้จากการประกอบอาชีพเสริม ระยะเวลาในการประกอบอาชีพเสริม ระยะเวลาในการพักผ่อน เคยป่วยหรือได้รับการรักษาพยาบาลหรือไม่ ค่าใช้จ่ายในการรักษา สมาชิกที่ช่วยทำสวน

ยางพารา เวลาเริ่มกรีดยางและเวลาเสร็จสิ้นพร้อมรับเงิน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อ มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ของข้อคำถามที่นำมาใช้ ได้ถูกนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านบัญชีและเศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา ผลตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าเท่ากับ 0.82 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.80 ขึ้นไปตามหลักของ (Polit and Hungler, 2004) จากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive methods) จากการลงพื้นที่ เพื่อสอบถามความคิดเห็นจากเกษตรกรและนักวิชาการในท้องถิ่น และใช้แบบสอบถามเชิงโครงสร้าง แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมและนำมาวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive methods) จากการลงพื้นที่ เพื่อสอบถามความคิดเห็นจากเกษตรกร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมและนำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อนำมาอธิบาย

สภาพทั่วไป เช่น ประสบการณ์ในการปลูกข้าว จำนวนแรงงานในครัวเรือน แหล่งเงินทุน แหล่งที่มาของเงินทุน ฯลฯ ที่เกี่ยวกับการปลูกยางพารา การตลาด ปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพาราสำหรับข้อมูลด้านการผลิต ต้นทุน และรายได้จากการปลูกพืชเสริม ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 2 จากข้อมูลการสัมภาษณ์เกษตรกรมาวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และกำไร ทั้งนี้โดยมีข้อสมมติว่าสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นปกติ ต้นทุนการทำกรใช้ประโยชน์ ประกอบด้วยต้นทุน 2 ประเภท (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2560) คือ

ขั้นที่ 1 คำนวณหาต้นทุนคงที่ (fixed cost) และต้นทุนผันแปร (variable cost)
ต้นทุนรวม (total cost) = ต้นทุนคงที่ + ต้นทุนผันแปร

ขั้นที่ 2 คำนวณหารายรับรวม เท่ากับราคาต่อหน่วยคูณด้วยปริมาณขาย โดยรายได้รวมนั้นเป็นรายได้ที่ผู้ผลิตได้รับจากการขายผลผลิตยางพาราที่ผลิตได้ในแต่ละปี

ขั้นที่ 3 คำนวณหากำไรสุทธิ โดยกำไรสุทธิ = รายได้รวม - ต้นทุนรวม
อัตรากำไรสุทธิ = (กำไรสุทธิ / ยอดขาย) คูณด้วย 100 (ร้อยละ)
การวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิของค่าที่คำนวณได้ หากค่าที่คำนวณได้สูง จะแสดงว่าความสามารถของการดำเนินงานและผลิตของเกษตรกรมีคุณภาพมากทำให้สามารถทำกำไรได้ดี

ขั้นที่ 4 คำนวณอัตราผลตอบแทนสุทธิ (Benefit/Cost Ratio)
อัตราผลตอบแทนสุทธิ (BC : Benefit/Cost Ratio)
= รายได้รวมหารด้วย ต้นทุนรวม

การคำนวณหาอัตราผลตอบแทนสุทธิ (BC : Benefit/Cost Ratio) โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาอัตราผลตอบแทนสุทธิ คือ ถ้าค่าที่คำนวณได้มากกว่า 1 แสดงถึงรายได้รวมมากกว่าต้นทุนรวม จึงควรทำการผลิตต่อไป และหากถ้าค่าที่คำนวณได้น้อยกว่า 1 แสดงถึงรายได้รวมน้อยกว่าต้นทุนรวม จึงไม่ควรทำการผลิต

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของผู้ชายน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย

รายการ	ข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของผู้ชายน้ำยางสด		ข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของผู้ชายยางก้อนถ้วย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.ระยะเวลาในการประกอบอาชีพสวนยางพารา				
น้อยกว่า 1 ปี	0	0	1	3.3
2-5 ปี	2	6.7	0	0
6-10 ปี	2	6.7	0	0
11-15 ปี	4	13.3	0	0
16-20 ปี	11	36.7	8	26.7
มากกว่า 21 ปีขึ้นไป	11	36.7	21	70
2. ผลผลิตเฉลี่ยต่อวัน				
20-40 กิโลกรัม/วัน	7	23.3	7	23.3
41-60 กิโลกรัม/วัน	18	60	15	50
61-80 กิโลกรัม/วัน	3	10	2	6.7
81-100 กิโลกรัม/วัน	1	3.3	2	6.7

รายการ	ข้อมูลเกี่ยวกับการ ทำสวนยางพารา ของผู้ชายน้ำยางสด		ข้อมูลเกี่ยวกับการ ทำสวนยางพารา ของผู้ชายยกก้อนถั่ว	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
101-120 กิโลกรัม/วัน	1	3.3	1	3.3
มากกว่า 121 กิโลกรัม/วัน	0	0	3	10
3.พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด				
1-5 ไร่	9	30	12	40
6-10 ไร่	18	60	15	50
11-15 ไร่	3	10	3	10
4.เนื้อที่สวนยางที่กรีตได้				
1-5 ไร่	7	23.3	12	40
6-10 ไร่	20	66.7	15	50
11-15 ไร่	3	10	3	10
5.จำนวนต้นเฉลี่ยที่กรีตได้				
มากกว่า 120 ต้น	30	100	30	100
6.อายุของต้นยางพาราที่กรีต				
8-13 ปี	2	6.7	0	0
14-19 ปี	19	63.3	28	93.3
20-25 ปี	7	23.3	2	6.7
มากกว่า 31 ปี	2	6.7	0	0
7. ระยะทางในการเดินทาง				
1-5 กิโลเมตร	28	93.3	26	86.7
6-10 กิโลเมตร	2	6.7	4	13.3

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของผู้ชายน้ำยางสด พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการอาชีพสวนยางพารา 16-20 ปี จำนวน

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และมากกว่า 21 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ 11-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ตามลำดับ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 41-60 กิโลกรัมต่อวัน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา มีผลผลิตเฉลี่ยต่อวัน 20-40 กิโลกรัม/วัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อวัน 61-80 กิโลกรัม/วัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด 6-10 ไร่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา มีพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด 1-5 ไร่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 11-15 ไร่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เนื้อที่สวนที่กรีดได้จริง 6-10 ไร่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา 1-5 ไร่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสุดท้ายมีเนื้อที่สวนกรีดได้ 11-15 ไร่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 จำนวนต้นที่กรีดได้มากกว่า 120 ต้นต่อไร่จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุยางเฉลี่ยอยู่ที่ 14-19 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมา 20-25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ตามลำดับ ระยะทางในการเดินทางไปสวนยางพาราประมาณ 1-5 กิโลเมตร จำนวน 28 คน ร้อยละ 93.3

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนยางพาราของผู้ชายอย่างก่อนถ้อย พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพสวนยางพารามากกว่า 21 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ 16-20 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ตามลำดับ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 41-60 กิโลกรัมต่อวัน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีผลผลิตเฉลี่ยต่อวัน 20-40 กิโลกรัม/วัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมีผลผลิตมากกว่า 120 กิโลกรัม/วัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด 6-10 ไร่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด 1-5 ไร่ จำนวน 9 คน คิด

เป็นร้อยละ 30.0 และมีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 11-15 ไร่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เนื้อที่สวนที่กรี๊ดได้จริง 6-10 ไร่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา 1-5 ไร่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 เนื้อที่สวนกรี๊ดได้ 6-10 ไร่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา 1-5 ไร่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และสุดท้ายมีเนื้อที่สวนยางจำนวน 11-15 ไร่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 จำนวนต้นที่กรี๊ดได้มากกว่า 120 ต้นต่อไร่ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 14-19 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมา 20-25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับระยะทางในการเดินทางไปสวนยางพาราประมาณ 1-5 กิโลเมตร จำนวน 26 คน ร้อยละ 86.7 รองลงมา มีระยะทางในการเดินทางไปสวนยางพาราประมาณ 6-10 กิโลเมตร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

2. ผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการขายยางพาราแบบน้ำยางสด และยางก้อนถ้วย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 2 ผลตอบแทนการผลิตน้ำยางสดเฉลี่ยต่อไร่ต่อเดือน (บาท)

รายการ	ผลตอบแทนทางบัญชี	ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์
น้ำหนักน้ำยางสด (กิโลกรัม)	1,721	1,721
เปอร์เซ็นต์ยางแห้ง	38%	38%
น้ำหนักยางแห้ง	654.74	654.74
ราคาขายต่อกิโลกรัม	42.93	42.93
รายได้ต่อเดือน	28,094.03	28,094.03
หัก ต้นทุน		
ค่าเสื่อมราคา	305	305

รายการ	ผลตอบแทน ทางบัญชี	ผลตอบแทนทาง เศรษฐศาสตร์
ค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต	6,381	6,381
ค่าจ้างแรงงานภายนอก (รายได้ × 40% × 40%)	4,495.04	4,495.04
ต้นทุนเสียโอกาส (แรงงานในครัวเรือน (รายได้ × 60% × 60%))		10,113.85
รวมต้นทุน	11,181.04	21,294.89
กำไรสุทธิ	16,913	6,799.14
อัตราผลตอบแทนสุทธิ	60.20	24.20

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนการผลิตน้ำยางสดเฉลี่ยต่อไร่ต่อเดือน พบว่า เกษตรกรผู้ขายน้ำยางสด มีเนื้อที่ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 7.23 ไร่ มีการผลิตน้ำยางสดเฉลี่ยได้วันละ 78.22 กิโลกรัม ผลผลิตน้ำยางสด 10.82 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวันหรือ 1,721 กิโลกรัมต่อไร่ต่อเดือน โดยก่อนขายน้ำยางสดต้องเทียบอัตราส่วนเป็นยางแห้งได้ 654.74 กิโลกรัมต่อไร่ต่อเดือน (สัดส่วนยางแห้งร้อยละ 38) โดยต้นทุนที่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนทางบัญชีจำนวน 11,181.04 บาทต่อเดือนต่อไร่ กำไรสุทธิ 16,913 บาทต่อไร่ต่อเดือน อัตราผลตอบแทนสุทธิ 60.20 และต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จะคำนวณต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสของแรงงานในครัวเรือนเพิ่มขึ้นจำนวน 10,113.85 บาทต่อไร่ต่อเดือน ต้นทุนรวมจำนวน 21,294.89 บาทต่อไร่ต่อเดือน กำไรสุทธิ 6,799.14 บาทต่อไร่ต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 24.20

ตารางที่ 3 ผลตอบแทนการผลิตยางก้อนถ้วยเฉลี่ยต่อไร่ต่อเดือน (บาท)

รายการ	ผลตอบแทน ทางบัญชี	ผลตอบแทนทาง เศรษฐศาสตร์
น้ำหนักยางก้อนถ้วย (กิโลกรัม)	1,751	1,751
ราคาขายต่อกิโลกรัม	19.5	19.5
รายได้ต่อเดือน	31,110	31,110
หัก ต้นทุน		
ค่าเสื่อมราคา	399	399
ค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต	5,876	5,876
ค่าจ้างแรงงานภายนอก (รายได้ × 40% × 40%)	4,147.58	4,147.58
ต้นทุนเสียโอกาส (แรงงานในครัวเรือน (รายได้ × 60% × 60%))		12,444.62
รวมต้นทุน	10,422.58	22,867.2
กำไรสุทธิ	20,687.42	8,242.8
อัตราผลตอบแทนสุทธิ	66.49	26.49

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนการผลิตยางก้อนถ้วยเฉลี่ยต่อไร่ต่อเดือน พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรชาวสวนยางพาราจำนวน 30 ราย มีเนื้อที่ในการทำสวนยางพาราประมาณ 209 ไร่ หรือจำนวนไร่เฉลี่ยต่อราย 6.97 ไร่ มีการผลิตยางพาราก้อนถ้วยเฉลี่ยได้วันละ 134.69 กิโลกรัมต่อวันหรือ 1,751 กิโลกรัมต่อเดือน (คำนวณจากการขายเดือนละ 13 ครั้ง) โดยต้นทุนที่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนทางบัญชีจำนวน 10,422.58 บาทต่อเดือนต่อไร่ กำไรสุทธิ 20,687.42 บาทต่อไร่ต่อเดือน

อัตราผลตอบแทนสุทธิ 66.49 และต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จะคำนวณต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสของแรงงานในครัวเรือนเพิ่มขึ้น จำนวน 12,444.62 บาทต่อไร่ต่อเดือน ต้นทุนรวมจำนวน 22,867.2 บาทต่อไร่ต่อเดือน กำไรสุทธิ 8,242.8 บาทต่อไร่ต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 26.49

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนจากการขายยางพาราแบบน้ำยางสด และยางก้อนถ้วย ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการขายยางพาราแบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย (บาท)

รายการ	น้ำยางสด	ยางก้อนถ้วย
ผลตอบแทนทางบัญชี		
รายได้ต่อเดือน	28,094.03	31,110
หัก ต้นทุน	11,181.04	10,422.58
กำไรสุทธิ	16,913	20,687.42
อัตราผลตอบแทนสุทธิ	60.20	66.49
B/C ratio	2.51	2.98
ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์		
รายได้ต่อเดือน	28,094.03	31,110
หัก ต้นทุน	21,294.89	22,867.2
กำไรสุทธิ	6,799.14	8,242.8
อัตราผลตอบแทนสุทธิ	24.20	26.49
B/C ratio	1.32	1.36

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความคุ้มค่าของผลตอบแทนที่ได้รับจากการขายผลผลิตยางพาราแบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางบัญชี การขายยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนสุทธิมากกว่าการขายน้ำยางสด ซึ่งยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนสุทธิ 66.49 และน้ำยางสดมีอัตราผลตอบแทนสุทธิที่ 60.20 จากการวิเคราะห์รายละเอียดการผลิตรายกก้อนถ้วยมีรายได้มากกว่าน้ำยางสด โดยรายได้จากการขายยางก้อนถ้วย 31,110 บาทต่อไร่ต่อเดือน รายได้จากการขายน้ำยางสด 28,094.03 ส่วนต้นทุนในการขายน้ำยางสดมากกว่าต้นทุนของการขายยางก้อนถ้วย สาเหตุมาจากการต้นทุนของการใช้วัสดุสิ้นเปลืองมากกว่าต้นทุนการผลิตน้ำยางสด 11,181.04 บาทต่อไร่ต่อเดือน ต้นทุนการขายยางก้อนถ้วย 10,422.58 ทำให้การขายยางก้อนถ้วยมีกำไรมากกว่าการขายน้ำยางสด 3,744.42 บาทต่อไร่ต่อเดือน โดยยางก้อนถ้วยมีกำไรสุทธิ 20,687.42 บาทต่อเดือนต่อไร่ และน้ำยางสดมีกำไรสุทธิ 16,913 บาทต่อไร่ต่อเดือน ทำให้อัตราผลตอบแทนต่อการลงทุนของน้ำยางสดยางก้อนถ้วย เท่ากับ 2.51 และ 2.98 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า การขายยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนสุทธิมากกว่าการขายน้ำยางสด ซึ่งการขายยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนสุทธิ 26.49 และการขายน้ำยางสดมีอัตราผลตอบแทนสุทธิ 24.20 จากการวิเคราะห์ การขายยางก้อนถ้วยให้ผลตอบแทนมากกว่าการขายน้ำยางสด สาเหตุจากต้นทุนค่าเสียโอกาสของแรงงานในครัวเรือน โดยเกษตรกรผู้ขายยางก้อนถ้วยในครัวเรือนร้อยละ 66.67 และผู้ขายน้ำยางสดใช้แรงงานในครัวเรือนร้อยละ 60 ทำให้ต้นทุนของการขายยางก้อนถ้วยมากกว่าต้นทุนการขายน้ำยางสดอยู่ 1,572.31 บาท โดยยางก้อนถ้วยมีต้นทุนอยู่ 22,867.2 บาท

ต่อไร่ต่อเดือน และน้ำยางสดมีต้นทุน 21,294.89 บาทต่อไร่ต่อเดือน ทำให้การ
ขายยางก้อนถ้วยมีกำไรว่าการขายน้ำยางสด โดยการขายยางก้อนถ้วยมีกำไร
8,242.8 บาทต่อไร่ต่อเดือน และขายน้ำยางสดได้กำไร 6,799.14 บาทต่อไร่ต่อ
เดือน ให้อัตราผลตอบแทนต่อการลงทุนของน้ำยางสดยางก้อนถ้วย เท่ากับ
1.32 และ 1.36 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนการขาย
ผลผลิตยางพาราแบบน้ำยางสดและยางก้อนถ้วย อำเภอทุ่งสง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ได้ดังนี้

ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพุฒิสรรค์ เครือคำ และ
พนิตพิมพ์ สิทธิศักดิ์ (2560) การวิเคราะห์ระบบตลาดและส่วนเหลือม
การตลาดยางพาราของเกษตรกรรายย่อยในจังหวัดเชียงรายและพะเยา ที่พบว่า
เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 83.23 จำหน่ายหน่วยผลผลิตในรูปของยางก้อน
มากกว่าการจำหน่ายเป็นน้ำยางสด ด้วยผลตอบแทนที่ดีกว่า และในส่วนของ
ต้นทุนเฉลี่ยที่น้อยกว่า โดยเฉพาะต้นทุนผันแปรที่เป็นค่าจ้างแรงงานแรงงาน
น้อยกว่า จึงทำให้ได้ผลตอบแทนดีกว่า และยังมีเวลาเหลือในการไปประกอบ
อาชีพเสริมอย่างอื่นได้อีก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรพงศ์ วงศ์สุวัฒน์
และวัชรวิ จันทรประกายกุล (2562) การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการ
จำหน่ายผลผลิตยางพาราในจังหวัดบุรีรัมย์ ในประเด็นการเกษตรกรส่วนใหญ่
ขายผลผลิตแบบยางก้อนมากกว่าการแบบน้ำยางสด ซึ่งการขายผลผลิตน้ำยาง
สดหรือยางก้อนถ้วย ให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อถึงพื้นที่ มีทั้งข้อดีและ
ข้อเสีย ข้อดีคือ อำนวยความสะดวกจากการมาซื้อถึงถึงพื้นที่สวนยางพารา แต่

ข้อเสียคือ อาจโดนเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อแล้วนำไปขายต่อที่โรงงานผลิตยางแท่ง ทำให้ผลตอบแทนในส่วนนี้มีส่วนเหลือจากการตลาดเกิดขึ้นจากพ่อค้าคนกลาง

อย่างไรก็ตามการจำหน่ายผลผลิตทั้งสองแบบยังให้ผลตอบแทนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกฤษตา พุ่มแก้ว, มานพ ทองไทย, สันติ อารักษ์ คุณากร และพยอม ตอบประโคน (2560) ที่วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประกอบการของเกษตรกรชาวสวนยาง กรณีศึกษา ตำบลปากล่อ อำเภอบึงโขงโพธิ์จังหวัดปัตตานี โดยนำยางสดมีอัตราผลตอบแทนเป็นร้อยละ 20.55 และอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 2.13 ส่วนยางก้อนถ้วยมีอัตราผลตอบแทนของยางก้อนถ้วยเป็นร้อยละ 20.44 อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน 1.74 เท่า แสดงให้เห็นถึงผลการวิจัยของในแต่ละพื้นที่ที่มีความสอดคล้องในการปลูกยางพาราเป็นโครงการที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุนได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าจะมีระยะเวลาคืนทุนที่ค่อนข้างนาน แต่อย่างไรก็ตามยางพารามีอายุในการกรีดยางได้สูงสุดถึง 25 ปี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการเปรียบเทียบผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งคำนวณทั้งรายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จะเห็นได้ว่าต้นทุนในการขายยางก้อนถ้วยมากกว่าการขายน้ำยางสด เนื่องจากต้นทุนค่าแรงงานของบุคคลในครอบครัวที่ช่วยทำสวนยางพาราซึ่งผู้ขายยางก้อนถ้วยส่วนใหญ่เจ้าของสวนและคนในครอบครัวเป็นผู้ทำสวนยางพาราเอง ซึ่งทำให้การขายยางก้อนถ้วยมีผลตอบแทน

มากกว่าการขายน้ำยางสด เกษตรกรจึงควรเลือกผู้ขายยางก้อนถ้วย เนื่องจากใช้แรงงานและใช้เวลาน้อยกว่า

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการบริการความรู้ด้านวิชาการสู่กลุ่มเกษตรกร ในการสร้างมาตรฐานด้านผลผลิต การควบคุมมาตรฐานด้านราคา ด้านตาซัง ด้านการวัดค่าความเข้มข้นของน้ำยางสด เพื่อความเป็นธรรมระหว่างเกษตรกรกับผู้รับซื้อผลผลิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการศึกษานั้น รายได้ของเกษตรกรที่ขายผลผลิตทั้งแบบขายยางก้อนถ้วยและแบบขายน้ำยางสดนั้นยังมีรายได้ไม่แน่นอน ด้วยราคาและสภาพลมฟ้าอากาศที่ไม่แน่นอน แต่เกษตรกรส่วนใหญ่มีเวลาที่เหลือจากการทำสวนยางพารา ดังนั้นจึงควรศึกษาในประเด็นคุณภาพชีวิต การประกอบอาชีพเสริมของเกษตรกร รวมถึงความต้องการองค์ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

References

Rubber Authority of Thailand. (2022). Academic information on rubber. [Online]. Source:

<https://www.raot.co.th/main.php>

Chaiwat Sowcharoensukom. (2021). Processed rubber industry, 2019-2021. [Online]. Source:

<https://km.raot.co.th/km-knowledge/detail/3026>

Nonglak Wiratchai. (2010). Curriculum and teaching research. Sukhothai Thammathirat Open

University Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.

Puttisan Kruakham and Panitphim Sittisak. (2017). Analysis of the market system and rubber

marketing gaps of small farmers in Chiang Rai and Phayao provinces. Journal of

Community Development and Quality of Life. 5(2), 330 – 339.

Phattharaphong Wongsuwat and Watcharawee Chandraprakaikul. (2019). Study of costs and

returns in selling rubber products in Buriram Province. Research and Development

Journal. 14(2), 74-84.

Wanrak Mingmanee Nakin. (2017). Principles of microeconomics. (Printed No. 20). Bangkok

:Thammasat University Press.

Rubber Central Market Office Songkhla Province (2022). Price movements of various types of

rubber (Thailand rubber price). [Online]. Source: <https://www.raot.co.th/rubber2012/>

Sukritta Phumkaew, Manop Thongthai, Santi Arakkhunakorn and Phayom Tobprakon. (2017).

Analysis of costs and operating results of rubber farmers, a case study of Pak Lo

Subdistrict, Khok Pho District, Pattani Province. Journal of Yala Rajabhat University. 12(1), 107-116.

Polit, D. & B. Hungler. (2004). **Nursing Research-Principle and Methods**. Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia.

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของ
ประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์

อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Performance of Health Volunteers in Development of
Public Health, Thungpo Sub-District, Chulaphon District,
Nakhon Si Thammarat Province

พระวัชรินทร์ วชิรวีโส/ชุมจิน วิศรุตม์ คงจันทร์ นายสมพร เกื้อสงค์ สุหารัตน์
บุญมี¹ และสุกัญญา บุญมี

PHRAWACHARIN WACHIRAWANGSO (CHUMJEEN)

Wisarat Khongchan Somporn Kuasong

Sutarat Boonmee¹ and Sukanya Bunmee

¹หลักสูตร รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
E-mail-Sutarat.boon@mbu.acth

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน และ3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขในเขตตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 196 คนกำหนด

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F- test และทดสอบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุขที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนที่มีเพศ และอาชีพ ต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญห การปฏิบัติงานการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัญหาพบว่า การชี้แจงให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับการใช้

จ่ายเงินไม่ดีพอ การเชิญให้ประชาชนเข้าร่วมกระบวนการตรวจสอบการใช้
จ่ายเงินไม่ค่อยได้ปฏิบัติ แผนการดูแลควบคุมโรคติดต่อและการกำจัดยุงลาย
ป้องกันโรคไข้เลือดออกยังไม่ดีพอ การจัดหายาที่จำเป็นแก่ประชาชนกระทำได้น้อยไป
แนวทางแก้ไข คือ ควรชี้แจงให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน
ควรเชิญให้ประชาชนเข้าร่วมกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน ควรดูแล
ส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุในชุมชนให้ดีขึ้น ควรส่งเสริมให้ประชาชนร่วมจัดทำ
แผนการป้องกันและแก้ไขมลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในชุมชน ควรจัดทำ
แผนการดูแลควบคุมโรคติดต่อให้รัดกุมขึ้น ควรส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัคร
สาธารณสุขให้มีทักษะในการดูแลผู้เจ็บป่วย ควรจัดหางบประมาณจัดซื้อยาที่
จำเป็นแก่ประชาชน

คำสำคัญ : การปฏิบัติงาน, อาสาสมัครสาธารณสุขการพัฒนาสุขภาพ, ประชาชน
ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows:- 1) To study the performance of health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the performance of health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently and 3) To study the suggestions were concerned with problems and resolutions on performance of health volunteers in

development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province. The population were health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province amount 196 persons, sample size according to table comparing of Krejcie and Morgan, the sample were amount 132 persons, the instrument for data collection was questionnaire both closed and open end questions, data analysis by package computer program, the statistical analyses have applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test, and to test the differences in each pair by LSD, (Least Significant Difference).

The research results were found as follows:-

1) The performance of health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at more level, when considered in each aspects found that the aspect of health service was the highest average and fallowed up the aspect of health development plan making and the aspect of management of budget for public affairs was the lowest overage, classified in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes found that by overview was at more level.

2) The comparative results on performance of health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district,

Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province in terms of ages, degrees of education and monthly incomes found that there were different as statistical significance at .001, but in terms of sexes and occupations found that there were not different as statistical significance at .05.

3) The suggestions were concerned with problems and resolutions on performance of health volunteers in development of public health, Thungpo sub-district, Chulaphon district, Nakhon Si Thammarat province. The problem found that the declaration of financial was not cover to people, to invite people for participating in checking the process was so lack, planning for communicable disease and mosquito protection was not in good, the availability for essential drug to people was in less, The resolutions found that there should declare to people on financial, there should invite people for participate in process checking of financial, there should look after on elders especially about spiritual in community, there should co-operate with people for protection plan making on pollution of environment in community, the communicable disease should be regarded, there should train volunteers for looking after patients, there should provide for essential drug for people.

Key words : *The Performance , Health Volunteers Development of Public Health, Thungpo Sub-District, Chulaphon District, Nakhon Si Thammarat Province*

บทนำ

กระทรวงสาธารณสุขได้เริ่มดำเนินงานสาธารณสุข ตั้งแต่แผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 4 (2520-2524) โดยเน้นการฝึกอบรมครูสาธารณสุข การอบรมผู้สื่อข่าวสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และสนับสนุนยาและเวชภัณฑ์ เพื่อเป็นการเริ่มต้นของกองทุนยาและเวชภัณฑ์ประจำหมู่บ้าน ก็เพื่อต้องการให้เกิดความชัดเจนในการพัฒนาสุขภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค) เพราะโครงการ 30 บาท เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล และดำเนินการอย่างจริงจังโดยเจ้าหน้าที่ ของรัฐ หรืออาจกล่าวได้ว่า รัฐเป็นศูนย์กลาง ของการดำเนินงาน สุขภาพภาคประชาชน จึงเป็นสุขภาพที่ ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และ อยู่ในภาวะแห่งการนำ มิใช่อยู่ในภาวะแห่งการตาม หากสุขภาพภาคประชาชนไม่เข้มแข็ง ค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลทั้งภาคประชาชน และ ภาครัฐ จะสูงขึ้นตลอดเวลา จนประเทศไม่สามารถจะให้การสนับสนุนได้และถ้าสุขภาพภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง ค่าใช้จ่ายทั้งของประชาชนและของรัฐจะลดลง เพราะประชาชนจะดูแลสุขภาพด้วยตัวเอง จนไม่เกิดการเจ็บป่วย เมื่อ ประชาชนไม่ป่วย ค่าใช้จ่ายของประชาชนจะลดลงโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ก็ไม่ต้องใช้งบประมาณ ในส่วนนี้มากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนั้นสุขภาพภาคประชาชนยังสอดคล้องกับสิทธิของประชาชน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 และรวมถึงการที่รัฐจะต้องส่งเสริมประชาชนให้มีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการกระจายอำนาจสู่องค์กรท้องถิ่น และการรวมกลุ่มของประชาชน

ในปัจจุบันและอนาคต อสม.ที่แต่เดิมมองว่าเป็นบุคคล ดูแลตามละแวกบ้าน และให้ความรู้แก่ประชาชนเท่านั้น บัดนี้ อสม. ซึ่งเป็นบุคคลนั้น จะ

ถูกมองเป็น กระบวนการ เป็นกลุ่ม เป็นเครือข่าย และเป็นการขับเคลื่อนพลังของประชาชนแทน ดังนั้นพลังของ อสม. จะผนึกแน่นเป็นร่างแห เพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาสำคัญๆ ของชาติ ทั้งนี้เนื่องจากในระยะหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา การพัฒนา อสม. เป็นชมรม อสม. มีความชัดเจนมากขึ้นเป็นลำดับ จนในปัจจุบันเป็นสมาคมที่ยั่งยืน ซึ่งในตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาราชบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราชมีการดำเนินงานด้านสาธารณสุขตามหลักสาธารณสุขมูลฐาน โดยอาสาสมัครสาธารณสุขเป็นผู้ดำเนินการ มาเป็นเวลา 30 ปี โดยการอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขตั้งแต่ปี 2522 และพัฒนาการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินงานที่ผ่านมาประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีโดยเฉพาะภาวะโภชนาการเด็ก 0-5 ปี ดีขึ้นอย่างน่าพอใจ อัตราการเพิ่มของประชากรลดลง อัตราการเจ็บป่วยและตายจากโรคที่ป้องกันได้ ก็ลดลง

อย่างไรก็ตามปัญหาทางด้านสาธารณสุขนั้น มิได้หยุดนิ่ง เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงทำให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนไป อันส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน อาทิ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาโรคเอดส์ โรคที่เกิดจากการดื่มสุรา บุหรี่ สิ่งเสพติด การบริโภคอาหารที่มีสารปนเปื้อนทำให้ก่อมะเร็ง การขาดการออกกำลังกายส่งผลให้เกิดโรคหัวใจ และหลอดเลือด เกิดโรคติดต่อเรื้อรัง เช่นวัณโรค เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้จะทวีความรุนแรงมากขึ้น หากไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งอาสาสมัครสาธารณสุขมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหา เพราะมีส่วนใกล้ชิดประชาชนมาก มีปัญหาคือจำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขมีจำนวนน้อย งบประมาณก็ยังคงขาดอยู่มาก จึงทำให้การดูแลสุขภาพของประชาชนเป็นไปได้ลำบาก

ดังนั้นผู้วิจัยได้พบเห็นปัญหาการปฏิบัติของอาสาสมัครสาธารณสุขมากมาย จึงอยากทราบว่าอาสาสมัครสาธารณสุขได้ปฏิบัติงานพัฒนาสุขภาพของ

ประชาชน ในตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีมาน้อย เพียงใด เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุขที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขในเขตตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 196 คน (ทะเบียนรายชื่ออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2554)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขในเขตตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 (สังกรีชมภูวงศ์, 2554, หน้า 113) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 132 คน **เครื่องมือที่ใช้**

ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และ F- test

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30

2) จำแนกตามอายุ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีอายุ 30-40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 49 คน คิดเป็นร้อยละ 37.12 และมีอายุ 41-50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 36 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.97 มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 18คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 น้อยที่สุด

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.18 และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 23คน คิดเป็นร้อยละ 17.43 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.39 น้อยที่สุด

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 81 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 และมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับราชการ มีจำนวนทั้งสิ้น 51 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 5,000-10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 58 คน คิดเป็นร้อยละ 43.94 และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 37 คน คิดเป็นร้อยละ 28.03 มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.15 มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 น้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข จำแนกตามเพศ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำ

แผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **จำแนกตามอายุ** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อายุต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30-40 ปี อายุ 41-50 ปี อายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุต่ำกว่า 30 ปีและอายุ 41-50 ปี พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อายุ 30-40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **จำแนกตามระดับการศึกษา** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับ

อนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง และอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับราชการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/รับราชการ พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุด ตามลำดับ

5) ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **จำแนกตามรายได้ต่อเดือน** พบว่าอาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,000-10,000 บาท รายได้ 10,001-15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข และ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ รายได้ 5,000-10,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการสุขภาพ และ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ รายได้ 10,001-15,000 บาท พบว่า ด้านการบริการสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **ที่มีเพศต่างกัน** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีเพศต่างกัน มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **ที่มีอายุต่างกัน** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **ที่มีอาชีพต่างกัน** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีอาชีพต่างกัน มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัด

นครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของอาสาสมัครสาธารณสุข **ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน** พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. ผลการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหา การปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา ดังนี้

1. ด้านการบริการสุขภาพ ได้แก่ บางคนไม่ค่อยเต็มทีในการให้บริการตรวจรักษาพยาบาลเบื้องต้น การดูแลผู้เจ็บป่วยบางครั้งได้รับการปฏิบัติไม่ถูกต้อง การจัดหายาที่จำเป็นแก่ประชาชนกระทำได้น้อยไป บางคนไม่ค่อยแจ้งให้ประชาชนมารับวัคซีนตามเกณฑ์ที่กำหนด การให้ความรู้เกี่ยวกับวัคซีนต่างๆแก่ประชาชนมีน้อยไป บางคนยังไม่ค่อยเข้าร่วมรณรงค์การปรับปรุงสุขภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน

2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ ได้แก่ บางคนไม่ค่อยดูแลส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุในชุมชน บางคนส่งเสริมให้ประชาชนร่วมจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขมลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในชุมชนได้ไม่เต็มที่ควร แผนการปฏิบัติในการดูแลส่งเสริมสุขภาพในช่องปากและฟันไม่ดีพอ

แผนการดูแลควบคุมโรคติดต่อไม่ค้อยรัตกุม แผนการกำจัดยุงลายป้องกันโรค ไข้เลือดออกยังไม่ดีพอ

3. **ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข** ได้แก่ การชี้แจงให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินการสาธารณสุขไม่ดีพอ การเชิญให้ประชาชนเข้าร่วมกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินการสาธารณสุข ไม่ค่อยได้ปฏิบัติ การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินเป็นไปตามแผนและตาม วัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณสุขตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสาธารณสุขไม่ดี พอ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

1. **ด้านการบริการสุขภาพ** ได้แก่ ควรส่งเสริมให้มีการบริการตรวจ รักษาพยาบาลเบื้องต้น ควรส่งเสริมให้มีการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างถูกต้อง โดย ฝึกอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขให้มีทักษะในการดูแลผู้เจ็บป่วย ควรจัดห งบประมาณจัดซื้อยาที่จำเป็นแก่ประชาชน ควรแจ้งให้ประชาชนมารับวัคซีน ตามเกณฑ์ที่กำหนด ควรส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับวัคซีนต่างๆแก่ประชาชนให้ มากขึ้น ควรเข้าร่วมรณรงค์การปรับปรุงสุขภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนให้มากขึ้น

2. **ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ** ได้แก่ ควรดูแลส่งเสริม สุขภาพจิตผู้สูงอายุในชุมชนให้ดีขึ้น ควรส่งเสริมให้ประชาชนร่วมจัดทำแผนการ ป้องกันและแก้ไขมลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในชุมชนให้ดีขึ้น ควรจัดทำ แผนการปฏิบัติในการดูแลส่งเสริมสุขภาพในช่องปากและฟันให้ได้ผลดีขึ้น ควร จัดทำแผนการดูแลควบคุมโรคติดต่อให้รัดกุมขึ้น ควรจัดทำแผนการกำจัด ยุงลายป้องกันโรคไข้เลือดออกให้ดีขึ้น

3. **ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข** ได้แก่ ควรชี้แจงให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินการสาธารณสุข ควรเชิญให้

ประชาชนเข้าร่วมกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินการสาธารณสุขทุกครั้ง
ควรมีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามแผนและตามวัตถุประสงค์เพื่อ
การสาธารณสุขตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสาธารณสุขทุกครั้ง

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขใน
การพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัด
นครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี
แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาวเคราะห์การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขใน การพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัด นครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนา
สุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารามณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า อาสาสมัครสาธารณสุขส่วน
ใหญ่คิดเห็นว่า การที่ตนเองรับภาระหน้าที่ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน
ในชุมชนแล้วก็ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาหลาย
ประการที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข แต่การให้ความดูแลสุขภาพ ของประชาชนเป็น
สิ่งสำคัญ แม้ว่าบ่อยครั้งต้องใช้งบประมาณส่วนตัวเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางก็
ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญละดา สระแก้ว (2551) ได้ศึกษาวิจัย
เรื่อง “บทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพประชาชนในเขต
เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขเขตเทศบาล
เมืองร้อยเอ็ดปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสุขภาพประชาชนในเขต
เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริการสุขภาพ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารักษ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า อาสาสมัครสาธารณสุขส่วนใหญ่คิดเห็นว่าการการปฏิบัติหน้าที่การให้บริการสุขภาพของประชาชนไม่ว่าจะเป็นสุขภาพของคนชราที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ คนพิการ รวมถึงพระภิกษุสามเณร การออกตรวจพื้นที่ห่างไกล และก้นดาร์ เป็นสิ่งที่เมื่ออาสาสมัครสาธารณสุขทุกคนอาสาเข้ามาทำงานนี้แล้วก็ต้องทำใจและตั้งใจอย่างเต็มที่ ด้วยผลตอบแทนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับภาระงานที่ทำ ซึ่งแม้จะมีปัญหามากมายก็ตาม ก็ไม่เป็นอุปสรรค สอดคล้องกับงานวิจัยของ **บุญเลิศ โพร้ชัย(2550)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในงานสุขภาพภาคประชาชน อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น” ผลการศึกษาพบว่า 1. อาสาสมัครสาธารณสุข ได้ปฏิบัติตามบทบาทในงานสุขภาพภาคประชาชน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริการสุขภาพได้ปฏิบัติงานตามบทบาทอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาสาธารณสุขได้ปฏิบัติงานตามบทบาทอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานงบประมาณเพื่อพัฒนางานสาธารณสุขได้ปฏิบัติงานตามบทบาทอยู่ในระดับมาก และด้านการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนได้ปฏิบัติงานตามบทบาทในระดับมาก

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารักษ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า อาสาสมัครสาธารณสุขส่วนใหญ่ได้มีส่วนในการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพของประชาชน ด้วยเมื่อเข้าเป็นอาสาสมัครสาธารณสุข ก็ต้องมีการอบรมการจัดทำ

แผนพัฒนาสุขภาพประจำเดือน ประจำปี ประจำปี 3 ปีก่อน เพื่อให้อาสาสมัครสาธารณสุขได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาให้มีรูปแบบเด่นชัด ดำเนินการได้ตรงเป้าหมายตามที่กระทรวงสาธารณสุขตั้งไว้ ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้สะดวกยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เพ็ญละดา สระแก้ว** (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพประชาชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสุขภาพประชาชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสุขภาพประชาชนในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าต่ำ คือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ และด้านการบริหารงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข ส่วนด้านการบริการสุขภาพ ปฏิบัติในระดับปานกลาง

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข พบว่าอาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ส่วนใหญ่คิดเห็นว่าการบริหารจัดการงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลนั้นไม่ค่อยเป็นไปตามต้องการ ด้วยความจำกัดของงบประมาณที่น้อยเกินไป และส่วนหนึ่งมาจากที่ส่วนใหญ่ไม่มีหน้าที่ในการบริหารงบประมาณ ซึ่งเป็นหน้าที่ของประธานและคณะกรรมการสาธารณสุขอำเภอหรือจังหวัดที่คอยดูแลและบริหารจัดการงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งส่งผลให้งบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขไม่เป็นไปตามต้องการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไข สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วนิดา วิระกุลและนัตถะวุฒิ ภิรมณีไทย** (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การ

สำรวจสภาวะการดำรงบทบาทของ อสม. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผลการศึกษาพบว่า อสม. ส่วนมากได้มีการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกบทบาทหน้าที่ที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดไว้ โดยพบว่า อสม.ส่วนมากได้ทำหน้าที่ในด้านการจัดบริการงานสาธารณสุขในแต่ละกิจกรรม ผลการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการวางแผนงาน/โครงการการบริหารงบประมาณงานสาธารณสุขและการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง อยู่ในระดับมาก โดยการปฏิบัติแต่ละกิจกรรมมีค่าความถี่ของการปฏิบัติ 1-5 ครั้ง/ปี ทุก ๆ กิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลทุ่งโพธิ์ คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น และส่งเสริมให้อาสาสมัครสาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้อยู่ในระดับที่มากที่สุด

ด้านการบริการสุขภาพ อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลทุ่งโพธิ์ คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น และส่งเสริมให้อาสาสมัครสาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้อยู่ในระดับที่มากที่สุด

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพ อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลทุ่งโพธิ์ คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น และส่งเสริมให้อาสาสมัครสาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้อยู่ในระดับที่มากที่สุด

ด้านการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการสาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข มีการปฏิบัติงานในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารณณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลทุ่งโพธิ์ คณะกรรมการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น และส่งเสริมให้อาสาสมัครสาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่พัฒนาสุขภาพ

ของประชาชนให้อยู่ในระดับที่มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

1. ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมประชาชนให้ได้รับวัคซีนตามเกณฑ์ที่กำหนดและให้ความรู้เกี่ยวกับวัคซีนต่าง ๆ”

2. ควรศึกษาเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขมลภาวะและสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษในตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช”

3. ควรศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบในการบริหารงบประมาณเพื่อการสาธารณสุขของอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช”

References

- Direk Rerksarai.(1984). Rural development emphasizes social development and the concept of basic necessity. Bangkok: no Place of publication
- Prapapen Suwan. (1977). Attitudes of measuring change and behavior of the Department of Health. Bangkok: Thai Wattana Panich.

- Payom Wongsansri. (2002). **Human Resource Management**. Bangkok: Aksorn Printing House.
- Yuwat Wuthimethee. (1983). **Community development from theory to practice**. Bangkok: Aksorn Printing House. ราชบัณฑิตยสถาน. (2546).
- The Royal Institute Dictionary, 1999**. 6th edition. Bangkok: Nanmeebooks Public Company Limited.
- Wanida Wirakul and Natthawut Piromthai. (2003). “**Survey of the Role of Volunteers in the Northeast Region**”. Research report. Khon Kaen: Klang Nana Wittaya Printing House,
- Wilai Tangjitsomkid.(1985). **Education and community development**. Bangkok: Odeon Store.
- Songsri Chomphuwong. (2006). **Research**. Nakhon Si Thammarat: Mahamakut Buddhist University.
- Somporn Thepsittha. (1996). **Economic development. Social development and human development**. Bangkok: Krung Siam Printing Co., Ltd.
- Chureerat Limpa Wittayakun (2002). “**Performance of roles and duties of public health volunteers in Community Primary Health Center, Bueng Samphan District. Phetchabun Province**”. Public health thesis Master of Arts. Graduate School: Khon Kaen University.

- Boonlert Phochai. (2007). “**The role of public health volunteers in public health work. Khao Suan Kwang District Khon Kaen Province**”. Master of Public Health Thesis. Graduate School: Khon Kaen University.
- Penlada Sakaeo.(2008). “**The Role of Public Health Volunteers in Public Health Development in Roi Et Municipality**”. Master's Degree Thesis. Graduate School: Mahamakut Buddhist University.
- Rawiwan Termsirikul. (2003). “**Expected and realistic roles of public health volunteers based on self-assessment and public health officials in Buriram public health operation**”. Independent Study Master of Public Health. Graduate School: Chiang Mai University.
- Somkid Yodkaew. (2009). “**The role of primary health care volunteers in improving the quality of life of the people Khuan Tor Village, Bang Khan Subdistrict, Bang Khan District, Nakhon Si Thammarat Province**”. Master's Degree Thesis. Graduate School: Mahamakut Buddhist University.

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วง
การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
Factors related to household debt during the COVID-19 epidemic in
Thung Song District Nakhon Si Thammarat Province.

ปริศนา ส่งศรี¹ กมลลักษณ์ จันทร์ปาน² วิชิต จรุงสุจริตกุล³
และนิภารัตน์ นีกรัตน์พงศ์⁴

Prisana Songsri¹ Kamonlak Chanpan² Wichit Charungsutjaritkul³
and Niparat Nuktreepong⁴

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Email: 6211313004@nstru.ac.th

¹Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand Email:
6211313004@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาระหนี้สินครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบพรรณนาจากความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไคสแควร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.0 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 38 ปีขึ้นไป ร้อยละ 37.0 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ร้อยละ 37.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.0 ระดับรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ร้อยละ 49.0

จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน ร้อยละ 68.0 จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 1-2 คน ร้อยละ 72.0 สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย จำนวนสมาชิก ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด 19 ได้แก่ จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์, หนี้สินครัวเรือน , โควิด-19, อำเภอทุ่งสง

Abstract

This research aimed to study (1) the household debt burden during COVID-19 in Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province, and (2) factors related to household debt during COVID-19 in Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province. This quantitative used a questionnaire to collect data from the sample group of 100 people, selected by simple random sampling. Statistics used for data analysis were descriptive analysis from frequency, percentage, and mean.

The results of data analysis revealed that most people in the sample group were female (56.0%), the most age range was 38 years old or older (37.0%), most education was secondary level (37.0%), main job was general employment (26.0%), most monthly income range was less than or equal 10,000 baht (49.0%), the highest family members were 3-5 (68.0%), the highest number of

income earners in the family was 1-2 (72.0%). Factors related to the increased household debt burden during COVID-19 included gender, age, education level, occupation, average income, and number of family members. Factors unrelated to the expanded household debt burden during COVID-19 was the number of family income earners, at the confidence level of 95%.

Keywords: *Correlated factors, Household debt, COVID-19*

บทนำ

เศรษฐกิจในสังคมโลกมีการชะลอตัวลง และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจซึ่งประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งปัญหาด้านการลงทุนของภาคเอกชน ด้านการอุปโภคบริโภค ด้านรายได้ของรัฐบาล โดยเฉพาะการส่งออกและการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด จากสถานการณ์เศรษฐกิจตกต่ำ บริษัทต่าง ๆ เริ่มปิดตัวลง มีการปลดประจำการพนักงาน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบและต้องดิ้นรนเพื่อแสวงหารายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และสำหรับประชาชนบางส่วนที่มีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ทั้งสถาบันการเงินในระบบและนอกระบบ จากปัญหานี้สินที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยาวนาน โดยหนี้สินครัวเรือนคือหนี้ที่ประชาชนกู้ยืมจากสถาบันต่าง ๆ ผู้ให้บริการนอกระบบ หรือคนที่รู้จัก เพื่อนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายตามความต้องการที่แตกต่างกัน โดยการก่อหนี้หรือการกู้ยืมเงินนั้นช่วยให้เราสามารถใช้จ่ายได้ทั้งในชีวิตประจำวัน และยามจำเป็นเกินกว่ารายได้และเงินออมที่มีอยู่ การก่อหนี้เปรียบเสมือนการนำรายได้ในอนาคต

มาใช้ แม้จะทำให้เกิดการใช้จ่าย ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว และในอนาคตต้องทยอยชำระหนี้คืนทำให้รายได้หามาเหลือใช้น้อยลงเช่น การบริโภคของครัวเรือนในอนาคตที่จะลดลง และความสามารถในการรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉินน้อยลง

ในปี พ.ศ. 2562 มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่รุนแรงและรวดเร็ว ซึ่งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เริ่มระบาดเข้ามาในประเทศไทยเมื่อต้นปี พ.ศ.2563 และการระบาดในประเทศไทยได้ขยายวงกว้างอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการระบาดอย่างหนัก ส่งผลต่อการประกอบอาชีพ และเศรษฐกิจสังคมไทย รัฐบาลประกาศมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคไว้หลายมาตรการ และประเทศต้องเผชิญกับการหยุดชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 จากมาตรการของภาครัฐ ส่งผลให้ภาคการท่องเที่ยวและภาคการบริการหยุดชะงักแบบเฉียบพลัน จากมาตรการการงดการเดินทางข้ามประเทศ ส่งผลต่อธุรกิจโรงแรมที่พัก ร้านอาหาร และตลอดจนถึงการท่องเที่ยว จากมาตรการดังกล่าวสูญเสียรายได้จากการท่องเที่ยวมหาศาล รวมทั้งกิจการ แรงงาน ร้านอาหาร ภาคบริการต้องปิดตัวลง จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของครัวเรือนรายงานว่า อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับสูง ชั่วโงมในการเป็นอยู่ของครัวเรือนรายงานว่า อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับสูง ชั่วโงมในการทำงานลดลง ได้ส่งผลกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ของครัวเรือน และปัญหาความยากจนสะสม ส่งผลต่อความอยู่รอดของธุรกิจ การจ้างงาน และความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ของประชาชน เห็นได้ว่าปัญหาจากการระบาดของโควิด-19 เป็นปัญหาชั่วคราว แต่ปัญหาชั่วคราวนี้กำลังสร้างรอยแผลที่รุนแรงต่อเศรษฐกิจไทยวิกฤติการแพร่ระบาดของโควิด-19 สะท้อนได้ว่า วิกฤต

นี้ทำให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น จากมาตรการควบคุมการระบาด ส่งผลอย่างหนักกับประชาชนบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานทักษะต่ำและมีรายได้น้อย ขาดการเงินออมและมีภาระหนี้สูง ไม่มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยี และการระบาดครั้งนี้ได้สร้างปัญหาหนี้ที่มีแนวโน้มที่สูงอยู่แล้วให้สูงขึ้นไปอีก ทั้งหนี้ครัวเรือน หนี้ธุรกิจเอกชน และหนี้ของภาครัฐ จากการชะงักของเงินในระบบเศรษฐกิจ ทำให้ความสามารถในการรับผลกระทบด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนและธุรกิจในอนาคตลดลง มีความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้สูง จนสร้างความเสี่ยงต่อเสถียรภาพและการทำหน้าที่ของระบบการเงิน โดยข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค จากสถานการณ์ความไม่แน่นอน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในไตรมาส 2/2564 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 89.3 และในไตรมาสที่ 3/2564 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ยังทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 89.3 จากไตรมาสที่ 3/2564 พบว่ายอดค้างหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าประมาณ 6.71 หมื่นล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นผลจากการขยับขึ้นของ 1.หนี้เพื่อที่อยู่อาศัย 2.หนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล 3.หนี้เพื่อการประกอบอาชีพ ตามลำดับ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ภาคครัวเรือนมีความเปราะบางทางการเงิน เนื่องจากการระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดหนี้สินภาคครัวเรือนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้จะเป็นปัญหาระดับครัวเรือน แต่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงิน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สินที่ยาวนาน และสมาชิกในครัวเรือนควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อลดการใช้จ่าย จะเห็นได้ว่าจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เกิดการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เพื่อ

การประกอบอาชีพ เพื่อซื้อหรือเช่าที่อยู่อาศัย ซื้อมอเตอร์ บัตรเครดิต หรือเพื่อการศึกษาและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดนครศรีธรรมราช สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจจากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2562 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) อยู่ที่ 180,727 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.58 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ มาจากสาขาเกษตรกรรมฯ 47,263 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.15 สาขาค้าส่งค้าปลีกฯ 20,997 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.62 สาขาอุตสาหกรรม 18,790 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.40 สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ 17,381 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.62 และสาขาการศึกษา 14,778 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.18 และมีรายได้ประชากรต่อคนเท่ากับ 119,589 บาท (อันดับ 7 ของภาคใต้และอันดับ 37 ของประเทศ) ด้านเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราชมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคเกษตร การค้า การอุตสาหกรรม การเหมืองแร่ และอาชีพหลัก คือ การทำสวนยางพาราปาล์ม น้ำมัน ทำนา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ การประมง และการเลี้ยงสัตว์ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2564)

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่พบการแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่ได้น้อยไปกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในขณะเดียวกันจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ยังทำให้เกิดการแพร่ระบาดในวงกว้างมากขึ้น จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การระบาดระลอกใหม่ ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18-30 ธ.ค. 2563 พบผู้ติดเชื้อโควิด-19 อย่างต่อเนื่องแล้วใน 49 จังหวัดส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ต้องประสบกับภาวะหยุดชะงักลงเหมือนกับทุกพื้นที่ แม้ว่า

จะได้มีการเยียวยาช่วยเหลือจากภาครัฐ หรือแม้แต่ในท้องถิ่นเองก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช (สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์ และคณะ, 2566) ผลกระทบทางเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชจากการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ รายได้ของครัวเรือนลดลง และหนี้สินของครอบครัวเพิ่มขึ้น ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับ จีราภรณ์ แผลงประพันธ์ และ สมชัย จิตสุชน (2563) กล่าวว่า การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้รายได้ของครัวเรือนลดลง เนื่องจากสถานประกอบการปิดหรือหยุดดำเนินการ ห้างร้าน ตลาดนัดปิดตามมาตรการของรัฐ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีรายได้ลดลง

โดยผลกระทบจากสถานการณ์โรคโควิด-19 ผลการศึกษา พบว่า (1) มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ สภาพทางด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับรายได้ลดลงคิดเป็นร้อยละ 59.25 ด้านการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ อยู่ในระดับลดลง คิดเป็นร้อยละ 42.00 และ ด้านเงินออม อยู่ในระดับลดลง คิดเป็นร้อยละ 64.00 (2) ผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ผลกระทบภาวะสุขภาพเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้สมาชิกในครัวเรือน มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 94.75 และผลกระทบทางด้านสุขภาพเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดผลกระทบทำให้สมาชิกในครัวเรือนมีความเครียด/วิตกกังวล ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.25 (วิเชียร มั่นแหล่ง และคณะ, 2564)

โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญและมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีคือ อำเภอทุ่งสง ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งของทุ่งสงอยู่กึ่งกลางคาบสมุทรมีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างทะเลอ่าวไทยกับทะเลอันดามัน ทำให้ทุ่งสงเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางการค้าข้ามคาบสมุทรมในสมัยอาณาจักรตามพรลิงค์และสมัยอาณาจักรนครศรีธรรมราช หลักฐานที่ยังหลงเหลืออยู่ในปัจจุบันคือร่องรอยชุมชนโบราณ ที่ได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมอินเดียที่ตำบลหนองหงส์สันนิษฐานว่าเส้นทางคาบสมุทรเส้นนี้เริ่มต้นจาก ปากแม่น้ำกัณฑ์ตั้ง กองเรือสินค้าที่มาจากอินเดีย ลังกา หรือชาวตรัง จะล่องเรือเข้ามาตามแม่น้ำกัณฑ์ ผ่านมาทางคลองท่าหลวง เข้าคลองวังหีบ คลองท่าเสา คลองท่าโหลน ขึ้นบกที่บริเวณวัดชัยชุมพลเมือง ทุ่งสงแล้วเดินทางเท้าเข้าอำเภอร่อนพิบูลย์ข้ามคลองเสาธง เข้าสู่เมืองนครศรีธรรมราช ในปัจจุบันนี้อำเภอทุ่งสงคงมีฐานะเป็นชุมชนไม่ขยายใหญ่โตขนาดเมืองมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ อำเภอทุ่งสงเจริญเติบโตขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อปีพ.ศ.2440 เมืองแห่งนี้ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอำเภอ ขึ้น กับนครศรีธรรมราช คนเก่าเล่าว่า ชุมชนแรกของเมืองทุ่งสงตั้งอยู่บริเวณตลาดในริมคลองท่าเสาใกล้ ๆ บริเวณหอสมุดประชาชนเทศบาลเมืองทุ่งสงในปัจจุบัน ต่อมาได้มีการสร้างทางรถไฟสายใต้โดยทางรถไฟซึ่งมีการสร้างและเปิดใช้งานเป็นช่วง ๆ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มาสำเร็จเสร็จสิ้นตลอดสายในสมัย รัชกาลที่ 6 ได้เลือกทุ่งสง (ตำบลปากแพรก) เป็นสถานีชุมทางใหญ่ เป็นจุดรวมและจุดจ่ายรถไฟ แยกไปส่วนต่าง ๆ ของภาคใต้ แม้ว่าในระยะหลังการเป็นชุมทางรถไฟจะลดบทบาท ความสำคัญ ลงบ้างเนื่องจากการเปิดเส้นทางการคมนาคมทางบกสายใหม่ ๆ หลังจากปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา ซึ่งทำให้ชุมชนแห่งนี้เป็นชุมชนทางรถยนต์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช และติดต่อกับพื้นที่จังหวัด ทางฝั่งทะเลทางตะวันตกของภาคใต้ อีกด้วยเมือง

ศูนย์กลางการคมนาคม ชุมทางรถไฟการคมนาคมทางรถยนต์ที่สะดวกเป็นชุมทางรถยนต์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช และการติดต่อกับพื้นที่จังหวัดทางฝั่ง ทะเลทางตะวันตกของภาคใต้อีกด้วยนอกจากนี้ ชุมชนทุ่งสงยังเป็นที่ตั้งของส่วนราชการหลายหน่วยงานทั้งระดับเขตและระดับจังหวัดทำให้ชุมชนนี้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว เส้นผ่าของเมืองทุ่งสงก็เป็นศูนย์กลางของอาหาร เลิศรส นานาชนิด ทำให้นักเดินทางต้องแวะชิมปัจจุบันทุ่งสงเป็นเมืองใหญ่ที่มีความเจริญและคึกคักไปด้วยผู้คนที่มาจากทั่วสารทิศ ตัวเมืองทุ่งสงตั้งอยู่ในเขตตำบลปากแพรก ถนนชนปรีดา ถือเป็นเส้นทางจราจรหลัก เพราะมีร้านค้าทั้งสองฟากถนน รวมพื้นที่ปัจจุบัน 7.17 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,481.25 ไร่ (เทศบาลเมืองทุ่งสง, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่งผลต่อการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของประชาชนหรือไม่และจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการก่อหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านรายได้ พฤติกรรมการใช้จ่าย เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต หลีกเลี่ยงปัญหาการมีหนี้สิน และการวางแผนเพื่อป้องกันภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์อื่น ๆ ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาระหนี้สินครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามกลุ่มประชากรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 และมีประวัติการกักกั้นสินค้าเร็วเริ่มต้นตั้งแต่ออกเกิดการระบาดของโควิด-19 จนถึงการระบาดของโควิด-19 ในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน การคำนวณเพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ตามสูตรของ W.G.Cochran (1953) โดยกำหนดสัดส่วนของประชากรที่ต้องการจะสุ่ม 30% หรือ 0.3 โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 90 ซึ่งอนุโลมให้ให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อจะนำเอาข้อมูลที่ได้หลักจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อการตอบปัญหาของการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า แนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่แสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้ และนำไปสู่ขั้นตอนของการให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามทั้งแบบเลือกตอบและแบบมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยในส่วนของแบบสอบถามแบบเลือกตอบของผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนแบบสอบถามมีคำตอบให้เลือก

5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความสำคัญในการตอบแบบสอบถาม

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 100 ชุด ประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว มีจำนวนคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นการเลือกตอบ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาระหนี้สินครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวข้องกับการมีหนี้มาแล้วกี่ปี กู้หนี้จากสถาบันใด กู้หนี้เพื่อเหตุผลใด ปัจจุบันมีหนี้กี่แห่ง หนี้ก่อนเกิดการระบาดของโควิด-19 จำนวนหนี้ปัจจุบัน ชำระหนี้ต่อเดือนเท่าใด ชำระหนี้ผ่านช่องทางใด ลักษณะรายได้ที่ได้รับ ลักษณะรายรับและรายจ่าย และปัจจุบันมีรายได้จากแหล่งใด มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นการเลือกตอบโดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในเขตเทศบาลอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale Method) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จากน้อยไปมาก (ละเอียด คีลำน้อย และกันจิมาลย์ จินดา ประเสริฐ, 2562)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ได้ผ่านการทดสอบความตรง (Validity) กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Concurrence) ของข้อคำถามที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการทดสอบได้ค่า มากกว่า 0.50 ทุกข้อคำถาม แล้วทำการทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยการหาค่า ตามวิธีการของครอนบัก (Cronbach) กำหนดค่า (Alpha) ต้องมีค่า 0.80 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้ ซึ่งผลการทดสอบได้ค่า เท่ากับ 0.938 จึงนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับต้นทุน ค่าใช้จ่าย รายได้ เป็นต้น โดยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อ มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ของข้อคำถามที่นำมาใช้ ได้ถูกนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านบัญชีและเศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา ผลตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าเท่ากับ 0.88 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.80 ขึ้นไปตามหลักของ Polit and Hungler (2004) จากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนานี้ ได้ใช้สถิติคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ค่าไคสแควร์ (Chi - Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	44	44.0
หญิง	56	56.0
อายุ		
18-22 ปี	30	30.0
23-27 ปี	16	16.0
28-32 ปี	9	9.0
33-37 ปี	8	8.0
38 ปีขึ้นไป	37	37.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	22	22.0
มัธยมศึกษา	37	37.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	9	9.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	2	2.0
ปริญญาตรี	30	30.0
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
เกษตรกร	23	23.0
ราชการ	3	3.0
พนักงานเอกชน	19	19.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	9	9.0
รับจ้างทั่วไป	26	26.0
อื่น ๆ	20	20.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	49	49.0
10,001-20,000 บาท	43	43.0
20,001-30,000 บาท	5	5.0
30,001-50,000 บาท	3	3.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-2	16	16.0
3-5	68	68.0
มากกว่า 5 คน	16	16.0
จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว		
1-2	72	72.0
3-5	28	28.0
มากกว่า 5 คน	0	0
รวม	100	100

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อมูลทั่วไปของประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 56 คน คิดเป็น (ร้อยละ 56.0) อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 38 ปีขึ้นไป จำนวน 37 คน (ร้อยละ 37.0) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 37 คน (ร้อยละ 37.0) ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 26 คน (ร้อยละ 26.0) ระบายรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 49 คน (ร้อยละ 49.0) จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 68.0) จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 72 คน (ร้อยละ 72.0)

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของภาระหนี้ครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนปีที่หนี้ครัวเรือน		
น้อยกว่า 1 ปี	34	34.0
1-5 ปี	44	44.0
6-10 ปี	15	15.0
11-15 ปี	2	2.0
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	5	5.0
สถาบันการกู้หนี้		
สถาบันการเงินของรัฐ	43	43.0
สถาบันการเงินของเอกชน	6	6.0
สหกรณ์ออมทรัพย์	25	25.0
แหล่งกู้เงินนอกระบบ	4	4.0
บุคคลทั่วไป เช่น เพื่อนญาติ	22	22.0

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การกักกั้น		
ซื้อที่อยู่อาศัย	20	20
ซื้อยานพาหนะ	10	10
การอุปโภคบริโภค	30	30
การศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	28	28
ค่ารักษาพยาบาล	7	7
อื่น ๆ	5	5
แหล่งกักกั้น		
1-2 แห่ง	96	96.0
3-4 แห่ง	4	4.0
หนี้ก่อนโควิด-19		
น้อยกว่า 50,000 บาท	51	51.0
50,001 – 100,000 บาท	22	22.0
100,001 – 300,000 บาท	16	16.0
มากกว่า 300,001 บาท	11	11.0
หนี้ในช่วงโควิด19		
น้อยกว่า 50,000 บาท	44	44.0
50,001 – 100,000 บาท	22	22.0
100,001 – 300,000 บาท	13	13.0
มากกว่า 300,001 บาท	21	21.0
การชำระหนี้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	65	65.0
5,001 – 10,000 บาท	29	29.0

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
10,001 – 30,000 บาท	3	3.0
30,001 บาทขึ้นไป	3	3.0
วิธีการชำระหนี้		
ชำระผ่านเคาน์เตอร์	12	12.0
หักผ่านธนาคาร	25	25.0
เดินทางหรือฝากญาติไปชำระ	18	18.0
ชำระหลายรูปแบบ	45	45.0
รายได้ที่ได้รับ		
แบบรายวัน	28	28.0
แบบรายสัปดาห์	7	7.0
แบบรายเดือน	32	32.0
ไม่แน่นอน	33	33.0
รายรับและรายจ่าย		
รายรับเท่ากับรายจ่าย	18	18.0
รายรับมากกว่ารายจ่าย	22	22.0
รายรับน้อยกว่ารายจ่าย	60	60.0
แหล่งที่มาของรายได้		
รายได้จากงานประจำ	81	81.0
รายได้จากงานเสริม	19	19.0

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของภาระหนี้ครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีหนี้สิน 1-5 ปี ร้อยละ 44.0 โดยมีการกู้ยืมจากสถาบันการเงินของรัฐร้อยละ 43.0 กู้ยืมเงินเพื่อการอุปโภคบริโภค

ร้อยละ 30.0 มีการกู้ยืมเงินจำนวน 1-2 แห่งร้อยละ 96.0 หนี้ก่อนโควิดอยู่ที่น้อยกว่า 50,000 บาทร้อยละ 51.0 ส่วนการก่อหนี้ในช่วงโควิด-19 อยู่ที่น้อยกว่า 50,000 บาทร้อยละ 44.0 มีการชำระหนี้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทร้อยละ 65.0 ชำระหนี้หลายรูปแบบร้อยละ 45.0 รายได้ที่ได้รับไม่แน่นอนร้อยละ 33.0 มีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายร้อยละ 60.0 และแหล่งที่มาของรายได้มาจากการทำงานประจำร้อยละ 8

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19

ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น	N	ร้อยละ	χ^2	Sig
อายุกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19				
- การก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	31.25	0.01
ระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น				
- ถ้ามีการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้	100	100	25.91	0.01
อาชีพกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19				
- การจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายอยู่เสมอ เพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน	100	100	31.02	0.00
- ถ้ามีการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้	100	100	26.36	0.03
- การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้มีการกู้หนี้สินเพิ่มโดยเหตุจำเป็นและ	100	100	33.89	0.02

ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สิน ครัวเรือนเพิ่มขึ้น	N	ร้อยละ	χ^2	Sig
ไม่จำเป็นมากขึ้น - ก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	32.56	0.03
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วง โควิด-19				
- การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ มีการกู้หนี้สินเพิ่มโดยเหตุจำเป็นและ ไม่จำเป็นมากขึ้น	100	100	35.38	0.00
- ก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	25.08	0.01
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19				
- รายได้จากการทำงานของท่าน เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว และเพียงพอต่อการดำรงชีพในแต่ละ วัน	100	100	18.26	0.01
- หากมีการออมเงิน และเก็บเงินไว้ สำรองในยามฉุกเฉิน จะช่วยให้ลด การก่อหนี้ได้	100	100	17.23	0.02

จากตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว

ด้านเพศกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19 พบว่า เพศกับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้ โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 10.81 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านอายุกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19 พบว่า อายุกับการก่อกำหนดเพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน มีค่า x^2 เท่ากับ 31.25 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า ระดับการศึกษากับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้ โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 25.91 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19 พบว่า อาชีพกับการจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายเสมอเพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 31.02 มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 26.36 มีค่า Sig เท่ากับ 0.03 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเหตุจำเป็นและไม่จำเป็นมากขึ้น โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 33.89 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.02 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการก่อกำหนดเพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 32.56 มีค่า Sig เท่ากับ 0.03 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเหตุจำเป็นและไม่จำเป็นมากขึ้น โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 35.38 มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีความสัมพันธ์กัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 25.08 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว มีค่า x^2 เท่ากับ 18.26 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 มีความสัมพันธ์กัน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการออมเงินและเก็บเงินไว้สำรองในยามฉุกเฉิน มีค่า x^2 เท่ากับ 17.23 มีค่า Sig เท่ากับ 0.02 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ส่วนด้านจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า ปัจจัยทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ด้านรายได้ การออม และการก่อหนี้ มีระดับความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่จะเห็นว่าเมื่อมีรายได้ และจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายเสมอเพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน และเชื่อว่าหากมีการ

วางแผนที่ดีจะสามารถทำให้มีเงินคงเหลือสำหรับการออมหรือใช้จ่ายในยามฉุกเฉินได้ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ จารูวรรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการประกอบอาชีพและปัจจัยการมีรายได้ที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร มั่นแท้ บุญยิ่ง ประทุม สุรศักดิ์ แก้วอ่อน และกรกฎ จำเนียร (2564) ที่ศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครัวเรือนมีด้านรายได้ลดลง และมีเงินออมลดลง จนมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้มีการปรับตัวด้านเศรษฐกิจ มีการสร้างอาชีพใหม่ เช่น เปลี่ยนจากการขายสินค้าเฉพาะหน้าร้านเท่านั้นเปลี่ยนเป็นการขายสินค้าออนไลน์และมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินของครัวเรือน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชน รวมถึงนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมทางการเงินได้ โดยเฉพาะในการใช้จ่ายเงินในการเลือกซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีความจำเป็นในครัวเรือนก่อนสินค้าฟุ่มเฟือย จะช่วยให้มีเงินเหลือ มีเงินออม มีเงินสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน และลดการก่อหนี้เพิ่มขึ้นได้
2. ควรมีการศึกษาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของประชาชน หากประชาชนมีการวางแผนการเงินทั้งรายได้ รายจ่าย และการก่อหนี้ที่เหมาะสม จะทำให้ใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเพื่อให้ได้การศึกษาที่เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินที่มีแนวทางวิธีการลดหนี้ของประชาชน ทำให้ประชาชนมีหนี้ที่ลดลงและดำรงชีวิตได้โดยมีคุณภาพชีวิตที่ดี

References

Jaruwan Kittinaraphon. (2021). Using media and changing normal behavior for health.

During the outbreak of coronavirus (Covid-19): A case study of Pathum Thani Province. *Journal of Communication Arts Review*, 25(1), 15-34.

Nonglak Wiratchai. (2010). Curriculum and teaching research.

Sukhothai Thammathirat

Open University Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.

Thung Song Municipality (2022). Basic information about Thung Song District. [Online].

Source:

[https://thungsongcity.go.th/content/general people](https://thungsongcity.go.th/content/general%20people) (information as of 31 May 2022)

Bank of Thailand. (2021). Concepts for solving Thai household debt problems.

[Online]. Source:

<https://www.bot.or.th/landscape/household-debt/concept/>

- Laiyat Silanoi and Kantiman Jindaprasert. (2019). Using estimation measures in social science, humanities, hotel and tourism research. Journal of Administrative Science. Ubon Ratchathani University. 8(15), 112-126.
- Wichian Manlae, Boonying Prathum, Surasak Kaew-on, and Korakot Chamnian. (2021). Impacts and adaptation of people in the COVID-19 epidemic situation. Nakhon Si Thammarat Province. Mahachula Nakorn News Journal. 8(11). 327-340.
- Nakhon Si Thammarat Provincial Industrial Office. (2021). Report on the industrial economic situation of Nakhon Si Thammarat Province. [Online]. Source: <https://nakornsritthammarat.industry.go.th/th/cms-of-564>
- Sudarat Sudsomboon, Piyachart Pathumphon, Netchanok Sunasuan and Jiraporn Chananchana (2023) Economic and social impacts from the outbreak situation of coronavirus disease 2019 among people in Nakhon Si Thammarat province. Academic journal Public and private management. 5(1). 13-29.
- Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques**. New York : John Wiley & Sons. Inc.

Polit, D. & B. Hungler. (2004). **Nursing Research-Principle and Methods**. Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia.

ภาคผนวก



วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

JOURNAL OF MANAGEMENT SCIENCE, NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY

แบบฟอร์มขอส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลง
วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอส่งบทความตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ

ข้าพเจ้า (ผู้ส่งบทความ) ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง อาจารย์ นักศึกษา

หลักสูตร.....สาขา.....

มหาวิทยาลัย.....

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาไทย)

.....

ชื่อเรื่องบทความ (ภาษาอังกฤษ)

.....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
E-mail.....

มีความประสงค์ขอส่ง

- บทความวิจัย
- บทความวิชาการ

เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งบทความดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ยังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ในระหว่างการรอตีพิมพ์ หากข้าพเจ้าขอเพิกถอนบทความ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายใด ๆ อันอาจเกิดขึ้น

ในการนี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการจัดพิมพ์ ตามรูปแบบการเขียนบทความ วิจัยที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำหนดไว้ทุก ประการและได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดส่ง เนื้อหาบทความ จำนวน 1 ฉบับ ให้แก่กองบรรณาธิการวารสาร เพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ลงนาม.....ผู้ส่งบทความ
(.....)

หลักเกณฑ์การจัดทำต้นฉบับ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความทางวิชาการ ทางการศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ประยุกต์ ของบุคลากร นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และจากบุคคลทั่วไปจากหน่วยงานภายนอก

1. ประเภทของผลงานที่จะพิมพ์

บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษ A4 แนวตั้ง (รวมภาพถ่าย, ตาราง และอ้างอิงด้วย) มีการตั้งค่าน้ำกระดาษและระยะขอบ ด้านบน 3.5cm ด้านล่าง 2.5 cm. ด้านขวา 2.5 cm. ด้านซ้าย 2.5 cm. และมีการจัดรูปแบบ 1 คอลัมน์ เนื้อหาใช้ตัวพิมพ์ TH SarabunPSK ขนาดตามที่กำหนดในแต่ละหัวข้อ และต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือหนังสือใดมาก่อน

2. รูปแบบของการเขียนผลงาน

เพื่อความเป็นมาตรฐานของวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ข้อเขียนที่เป็นบทความที่จะลงพิมพ์ในวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ **ควรมีลักษณะเรียงเรียงตามลำดับดังนี้**

บทความวิจัย	บทความวิชาการ
➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อผู้วิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย	➤ สถานที่ทำงานของผู้วิจัย
➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	➤ ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้เริ่มต้นด้วยบทคัดย่อที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ (Keyword)	บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยให้เริ่มต้นด้วยบทคัดย่อที่เป็นภาษาไทยและท้ายบทคัดย่อให้กำหนดคำสำคัญ (Keyword)

<p>เนื้อหา</p> <p>จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เป็นการเขียนบทความที่ใช้งานวิจัยที่ศึกษาเป็นฐานในการเขียน ในเนื้อหาจะประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) บทนำ 2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3) ระเบียบวิธีการวิจัย 4) สรุปผลการวิจัย 5) การอภิปรายผล 6) ข้อเสนอแนะ 7) กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) 	<p>เนื้อหา</p> <p>จะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) บทนำ 2) เนื้อหา 3) บทสรุป
<p>References</p> <p>เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด</p>	<p>References</p> <p>เอกสารอ้างอิง จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นการอ้างอิงภาษาไทยให้ทำการแปลเป็นภาษาอังกฤษ และเขียนตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด</p>

3. การอ้างอิงในเนื้อหาและรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ใช้วิธีการอ้างอิงตามรูปแบบ APA ฉบับล่าสุด แต่ละรายการที่มีการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมีการอ้างอิงที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในรายการ หรือ อ้างอิงท้ายบทความ

ทุกบทความไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ รายการอ้างอิงทุกรายการทั้งในเนื้อหา และท้ายบทความ ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หากเอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ต้องแปลหรือทับศัพท์แบบถอดอักษร (Transliterate) และให้ระบุท้ายรายการว่า (in Thai)

รูปแบบการลงรายการผู้แต่งอ้างอิงในเนื้อหา

ผู้แต่งคนไทย : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Manlae

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ : นามสกุลผู้แต่ง เช่น Skinner

ผู้แต่ง 2 คน : นามสกุลผู้แต่ง & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Magee & Kramer (2006)

ผู้แต่ง 3-7 คน : นามสกุลผู้แต่ง, นามสกุลผู้แต่ง,..... & นามสกุลผู้แต่ง เช่น Ardestani, Ferracchiati, Gopikrishna, Redkar, Sivakumar & Titus (2002)

ผู้แต่งมากกว่า 7 คนขึ้นไป : นามสกุลผู้แต่งคนแรก ตามด้วย et al. เช่น Mercer et al ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน เช่น Ministry of Education

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือ แนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) รูปแบบการอ้างอิงแบบแรกในเนื้อหา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. (ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น (Lertkhai, & Nilakan, 2019, p. 15) กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน (Manlae, 2020)

2. ผู้แต่ง (ปีพิมพ์, เลขหน้า) กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่ อ้างอิง เช่น Manlae (2020, p. 14) studied..... กรณีที่ไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์โดยลงปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บ Lertkhai. (2019)

3. การอ้างเอกสารมากกว่าหนึ่งเรื่องที่ผู้แต่งต่างกัน เรียงลำดับตามอักษรชื่อผู้แต่งคั่นด้วยเครื่องหมาย อัฒภาค (;) เช่น Several studies (Miller, 1999; Shafranske & Mahoney, 1998)

4. ในการอ้างอิงเอกสารแทรกในเนื้อหา (โดยที่ไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ) ให้ระบุชื่อเอกสารต้นฉบับและคำว่า “as cited in” ตามด้วยชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิและปีพิมพ์ สำหรับการลงรายการอ้างอิงท้ายเล่ม ลงชื่อผู้แต่งเอกสารทุติยภูมิเท่านั้น เช่น Bass. (1985, as cited in Vigoa-Gadot, 2009)

5. การอ้างอิงการสื่อสารระหว่างบุคคลอาจเป็นจดหมายโต้ตอบส่วนบุคคล บันทึกรหัส อีเมล กลุ่มสนทนาหรือ กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์หรือสนทนาทางโทรศัพท์ โดยระบุชื่อผู้ที่ทำการสื่อสาร ประเภทของการสื่อสาร และเดือนวันที่, ปี ค.ศ. เช่น Lutes. (personal communication, April 18, 2020) Manlae. (Interview, June 26, 2020)

6. การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเอกสารหรือชื่อเรื่องแทนชื่อผู้เขียน ถ้าเป็นชื่อบทความ ชื่อบทที่หรือชื่อเว็บไซต์ ใส่เครื่องหมายอัฒภาคคู่ (“ ”) เช่น On free care (“Study Finds”, 2019) หรือ The book college Bound Seniors (2020)

3.2 รายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้รวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงไว้ท้ายบทความ จัดเรียงตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ใช้รูปแบบการลงรายการตามระบบ APA ฉบับล่าสุด ตัวอย่างการเขียน

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง.\.(ปีที่พิมพ์) \ \ ชื่อเรื่อง\ \ 2 ครั้งที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่) เป็นต้นไป).\ \ สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง 1 คน	Harris, M. B. (1995). <i>Basic statistics for behavioral science research</i> . Boston: Allyn and Bacon. Suttirat, C. (2010). <i>New Learning Management</i> . Nonthaburi: Sahamit Printing Leasing. (in Thai)

หนังสือทั่วไป	
ผู้แต่ง 2 คน	Magee, J., & Kramer, J. (2006). <i>Concurrency state models & Java programs</i> . West Sussex, UK: John Wiley.
ผู้แต่ง 3-7 คน	Ardestani, K., Ferracchiati, F. C., Gopikrishna, S., Redkar, T., Sivakumar, S., & Titus, T. (2002). <i>Visual basic .NET threading handbook</i> . Birmingham, UK: Wrox Press.
ผู้แต่งมากกว่า 7 คน ขึ้นไป	Mercer, D. W., Kent, A., Nowicki, S. D., Mercer, D., Squier, D., Choi, W., ...Morgan, C. (2004). <i>Beginning PHP .5</i> . Indianapolis, IN: Wiley.
ผู้แต่งเป็นสถาบัน	Office of the National Culture Commission. (1990). <i>Essays on Cultural Thailand</i> . Bangkok: Office of the National Culture Commission. (in Thai)
ไม่ปรากฏ นามผู้แต่ง	<i>The new international Webster's comprehensive dictionary of the English language</i> . (1998). Naples, Florida: Trident Press International.
ไม่ปรากฏเมืองที่พิมพ์/สำนักพิมพ์	ให้ใส่ n.p.
หรือไม่ปรากฏ ปีที่พิมพ์	ให้ใส่ n.d.
หนังสือแปล	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อเรื่อง \ (ครั้งที่พิมพ์). \ (ชื่อผู้แปล, \ ผู้แปล).สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์. (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. XXX (ถ้ามี))
	Stanislavski, K. (2008). <i>My life in art</i> (J. Benedetti, Trans.). London: Routledge.

บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ใน \ ชื่อหนังสือ \\ (ครั้งที่พิมพ์). \ (น. \ เลขหน้าบทความจากหน้าใดถึง หน้าใด).\สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.
	Holland, J. L. (1973). Making vocational choice. in <i>A Theory of Career</i> . (pp. 12-18). New Jersey: Prentice-Hall.
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อวารสาร, \ ปี ที่ (ฉบับที่ ถ้ามี), \ เลขหน้า.
	Manlae, W. (2019). Identity Students of in Information Management Program at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. <i>Journal of Information Science</i> , 36(4), 39-58. (in Thai)
วารสารที่ได้รับการตอบรับ การตีพิมพ์ และอยู่ในระหว่าง รอตีพิมพ์ ให้ใช้คำว่า “in press” หรือ “อยู่ระหว่างการตีพิมพ์” แทน ที่ปีพิมพ์	Zuckerman, M., and Kieffer, S. C. (in press). Race differences in face-ism: Does facial prominence imply dominance? <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> .
สารานุกรม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อสารานุกรม. \ \ เล่มที่, \ น. \ เลขหน้า.
	Bennett, J. M. (1989). Speed reading. <i>The World Book Encyclopedia</i> . 18, p. 774.
นิตยสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปี, เดือนที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อ นิตยสาร, \ ปีที่ (ฉบับที่), \ น.\ เลขหน้า.
	Henricus, J. (2011, June). Peace time boom. <i>Business Traveller</i> , pp. 56-60.

หนังสือพิมพ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปี, วันเดือนที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ชื่อหนังสือพิมพ์, \ ปีที่(ฉบับที่), \ น. \ เลขหน้า.
	Chuenprasaeng, P. (2010, 11 February). Touch phone and MP3 player in one. <i>The Nation</i> , 20(1513), p. 7A.
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อวิทยานิพนธ์. \ (ชื่อปริญญา). \ ชื่อมหาวิทยาลัย, \ ชื่อคณะ, \ ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชา.
	Jindasu, N. (2007). Public spirit of the students: <i>BanPongThakam School Sung Men DistrictPhrae Province</i> . (Master of Education Thesis). Naresuan University, Faculty of Education, Program in Educational Administration. (In Thai)
การสัมภาษณ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. \ (ปีที่สัมภาษณ์). \ ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์ (ถ้ามี). \ สัมภาษณ์, \ วัน \ เดือน \ ปี.
	Oupadisakoon, S. (1993). Dean of the Graduate School, Kasetsart University. <i>Interview</i> , 8 July 1993. (in Thai)
รายงานการวิจัย	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อรายงานการวิจัย (รายงานการวิจัย). \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.
	Jirapanthong, W. (2010). <i>Development of selection model to support higher education (undergraduate programs) using data mining technique</i> (Research report). Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)

เอกสารรายงานการประชุม	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อบทความ. \ ใน \ ชื่อเอกสาร \ ชื่อรายงานการประชุมสัมพันธ์, \ (น.\ เลขหน้าที่ปรากฏ). \ สถานที่พิมพ์: \ สำนักพิมพ์.
	Lichstein, K. L., Johnson, R. S., Womack, T. D., Dean, J. E., and Childers, C. K. (2018) Relaxation therapy for poly-pharmacy use in elderly insomniacs and noninsomniacs. In T. L. Rosenthal <i>Reducing medication in geriatric populations. Symposium conducted at the meeting of the First International Congress of Behavioral Medicine</i> , (p. 145). Uppsala, Sweden: n.p.
เว็บไซต์	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปีที่พิมพ์). \ ชื่อเรื่อง. \ สืบค้น \ ปี, เดือน วัน, จาก \ URLของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	National Library of Thailand. (2018). <i>NLT smart library</i> . Retrieved 2020, January 2, from https://www.nlt.go.th/th/ . (in Thai)
ยูทูป	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. \ (ปี, เดือน วันที่เผยแพร่). \ ชื่อเรื่อง. [ประเภทของข้อมูล]. \ สืบค้นจาก \ URLของเว็บไซต์ที่เข้าถึง
	Apsolon, M. (2019, September 9). <i>Real ghost girl caught on Video Tape 14</i> [Video file]. Retrieved from http://www.youtube.com/watch?v=6nyGCbxD848
สื่อโสตทัศนและสื่ออื่น ๆ	
รูปแบบ	ชื่อผู้จัดทำ (หน้าที่). \ (ปีที่ผลิต). \ ชื่อเรื่อง. \ [ระบุลักษณะของสื่อ]. \ สถานที่ผลิต: \ หน่วยงานที่เผยแพร่.
	Chason, K. W. and Sallustio, S. (2002). <i>Hospital preparedness for bioterrorism</i> [video]. Secaucus NJ: Network for Continuing Medical Education.

4. การส่งต้นฉบับของบทความ ในรูปแบบ file Microsoft Word และ .Pdf ที่ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Kanokwan_jea@nstru.ac.th หรือ ผ่าน QR Code เท่านั้น



QR cord ส่งบทความวิจัย

5. สิทธิของกองบรรณาธิการ

ในกรณีที่บรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ตรวจบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการมีความเห็นว่าควรแก้ไขความบกพร่องทางกองบรรณาธิการ จะส่งต้นฉบับให้ผู้เขียนพิจารณา จัดการแก้ไขให้เหมาะสมก่อนที่จะลงพิมพ์ ทั้งนี้กองบรรณาธิการจะยึดถือความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเกณฑ์

รูปแบบการเขียนบทความวิจัย

[ชื่อบทความ ภาษาไทย]

[ชื่อบทความ ภาษาอังกฤษ]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาไทย]

ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์¹ ชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม² และชื่อ-สกุลผู้นิพนธ์ร่วม³ [ภาษาอังกฤษ]

¹หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

²หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

³หลักสูตร.....สาขาวิชา.....ชื่อสถาบัน.....E-mail.....

[ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ]

บทคัดย่อ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

คำสำคัญ : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Abstract

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

Keywords : [พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

บทนำ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ระเบียบวิธีการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

การอภิปรายผล

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

ข้อเสนอแนะ

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]

กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

References

[พิมพ์เนื้อหาตรงนี้]



คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ
เลขที่ 1 หมู่ 4 ตำบลคำจิว อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

โทรศัพท์ 0-7580-9845 โทรสาร 0-7537-7650

E-Mail manage@nstru.ac.th